

Liian vanha Demin lukijaksi?

Demi-lehdestä luopumisen syyt ja seuraukset

Ida Valpas

Tekijä Ida Valpas	Ryhmä tai aloitusvuosi 2008
Opinnäytetyön nimi Liian vanha Demin lukijaksi? Demi-lehdestä luopumisen syyt ja seuraukset	Sivu- ja liitesivumäärä 62+6
Ohjaaja tai ohjaajat Kaarina Järventaus	
<p>Opinnäytetyö käsittelee nuortenlehti Demin 16–18-vuotiaiden entisten ja nykyisten lukijoiden suhdetta lehteen. Tutkimuksen toimeksiantaja on Demi.</p> <p>Suurin osa Demin lukijoista on alle 16-vuotiaita, vaikka lehden kohderyhmä kattaa 12–19-vuotiaat. Syitä vanhempien lukijoiden puutteeseen on pohdittu toimituksen sisällä, ja tämän työn tavoite on tuoda esiin ne seikat, joiden vuoksi Demi-lehdestä luovutaan. Tutkimuksessa myös kartoitetaan, mitä lehtiä aletaan lukea seuraavaksi.</p> <p>Tutkimusta rajattiin kolmen hypoteesin avulla. Hypoteesit muodostettiin teorian, aiempien tutkimustulosten ja toimeksiantajan kokemusten perusteella.</p> <p>Laadullinen haastattelututkimus toteutettiin puolistrukturoidun ja teemahaastattelun välimuotona. Ryhmähaastattelujen ja tutkimushakemusten kautta kerättiin tietoja yhteensä 54:stä Demi-lehdestä luopuneesta ja sen luopumisesta harkitsevasta tytöstä. Tutkimus alkoi toukokuussa 2010 ja valmistui saman vuoden joulukuussa.</p> <p>Tutkimuksessa selvisi, että Demi-lehti kuuluu vahvasti elämänvaiheeseen, joka 16–18-vuotiailla lukijoilla on suurelta osin takanapäin. Lukijasuhde alkoi rakoilla yläasteen lopulla tai viimeistään sen jälkeen, sillä lehden tarjoama apu ei enää tuntunut ajankohtaiselta. Samalla myös muut kuin lehden neuvovat jutut alkoivat tuntua lapsellisilta. Jutuilta kaivattiin enemmän syvällisyyttä sekä aiheita, jotka koskettavat lukijoiden omaa elämäntilannetta.</p> <p>Mitä kauemmin Demiä oli luettu, sitä tiiviimpi suhde lehteen oli. Lehdestä luopumista pitkitettiin ja lukemisen lopettaminen tuntui haikealta. Demin jälkeen ei yleensä oltu löydetty lehteä, joka vastaisi tarpeisiin samalla tavalla kuin Demi ennen.</p>	
Asiasanat nuortenlehdet, lukemistutkimus, kohderyhmät, lukijat, tyttöstudiotutkimus	

Degree programme of Journalism

Author Ida Valpas	Group or year of entry 2008
The title of thesis Too Old to Read <i>Demi</i> ? Where do the readers of the teen magazine <i>Demi</i> go, and why?	Number of pages and appendices 62+6
Supervisor Kaarina Järventaus	
<p>This thesis is about the teen magazine <i>Demi</i>, and was commissioned by it. It studies how girls between 16 and 18 years relate to the magazine.</p> <p>The number of readers starts to decline when readers reach 16 years. However, ' <i>Demi</i>'s target audience covers girls from 12 to 19 years. The editorial staff has been trying to ascertain why the magazine doesn't interest readers who are over 16. The goal of this research is to find out why they stop reading <i>Demi</i>, and to see which magazines they start to read after it.</p> <p>The study was based on three hypotheses, which were formed using theory, earlier studies and the speculation of <i>Demi</i>'s editorial staff.</p> <p>The thesis is qualitative research and was made with a combination of the half-structured interview research method and theme interviews. Group interviews were made in Helsinki. Applicants to this research were also used, a total of 54 readers of <i>Demi</i>. They all are between 16 and 19 years old and are considering stopping reading <i>Demi</i> or have already done so. The study began in May 2010 and was completed by December.</p> <p>The results show that <i>Demi</i> is a magazine that belongs to certain age, and most of the girls in the age group 16-18 years have passed this age. <i>Demi</i> was usually left behind after comprehensive school, because it wasn't of current interest anymore. The articles were considered childish and too shallow. Readers wanted to know about issues that were part of their current life.</p> <p>The relationship with <i>Demi</i> was usually very close. That's why they tried to read the magazine when they got a bit older, even though it wasn't seen as that interesting by then. Most of the interviewees hadn't yet found a substitute for it, because other magazines weren't as meaningful as <i>Demi</i> for them.</p>	
Key words teen magazines, reader survey, target audience, reader, girls' studies	

Sisällys

1	Johdanto	1
1.1	Opinnäytetyön aihe ja perustelut.....	1
1.2	Tutkimuskysymys	2
1.3	Toimeksiantajan esittely.....	3
1.4	Kilpailijat.....	3
1.5	Tutkimukseen liittyviä käsitteitä	5
2	Tutkimuksen suunnittelu.....	6
2.1.1	Tutkimusmenetelmä.....	6
2.1.2	Ryhmähaastattelun edut.....	7
3	Katsaus Demin sisältöön ja lukijakuntaan	8
3.1	Demin lukijan psykologinen viitekehys	9
3.2	Demin sisällön erittelyä	11
3.2.1	Muotia, kauneutta ja terveyttä.....	11
3.2.2	Ihmissuhteet ja idolit.....	12
3.2.3	Sälät	14
3.3	Demin toimittajien kirjallinen tyyli.....	15
4	Tutkimuksen toteutus ja tulokset.....	18
4.1	Haastateltavien valinta	18
4.2	Haastattelukysymykset.....	19
4.3	Haastatteluun valmistautuminen	22
4.4	Taustatiedot.....	24
4.5	Juttujen kirjallinen tyyli	25
4.5.1	Ihastuttava tyttö	26
4.5.2	Uskon asia.....	27
4.6	Lehden sisältö ja uudet lehdet	28
4.6.1	Trendit ja kauneus	29
4.6.2	Lukijakokemuksia sisältävät palstat	31
4.6.3	Neuvontapalstat.....	32
4.6.4	Julkkisjutut.....	33
4.6.5	Juttutoiveet	34

4.6.6	Esiin noussutta.....	36
4.7	Ikä ja elämänvaihe	37
4.7.1	Demistä luopumisen herättämät tunteet	37
4.7.2	Demin ihannelukija ja Demi julkkiksena	39
4.7.3	16–18-vuotiaan lukijan elämänvaiheeseen liittyvät juttutyypit.....	40
4.7.4	Uudet lehdet.....	44
5	Johtopäätökset.....	47
5.1	Tutkimustulokset.....	47
5.2	Demin 16—18-vuotias lukija	49
6	Pohdinta	52
6.1	Tutkimusmenetelmä	52
6.2	Työn tarkoitus ja tulokset.....	53
6.3	Oma työskentely.....	55
6.4	Lisäksi	56
	Lähteet.....	58
	Liitteet.....	63
	Liite 1. Kyselylomake, taustatiedot	63
	Liite 2. Saatekirje	64
	Liite 3. Tutkimushaastattelun kysymysrunko	65
	Liite 4. Uskon asia -artikkeli.....	67
	Liite 5. Ihastuttava tyttö -artikkeli.....	68

1 Johdanto

1.1 Opinnäytetyön aihe ja perustelut

Nuortenlehti Demin menestystarina on vertaansa vailla. Teini-ikäisille tytöille suunnattu aikakauslehti julisti ensimmäisessä numerossaan vuonna 1998 tarjoavansa kerran kuukaudessa ”maapallon tärkeimmät asiat – muodin, kauneuden, trendit, skolejutut, ihmissuhteet, kundit, frendit, starat, runot, novellit, musat, leffat ja tv-jutskat”. Konsepti toimi, ja Demistä ja sen verkkosivusta demi.fi:stä tuli nopeasti ilmiöitä. Kymmenen vuotta ensijulkaisunsa jälkeen lehti painatti selkämukseensa tekstin ”Suomen suosituin tyttöjenlehti”, ja Demi on vain vahvistanut asemaansa sen jälkeen.

Tarjouduin tekemään opinnäytetyöni Demille, koska lehti kiinnostaa minua. Se on yli kymmenen vuoden ajan ollut tukena ja turvana nuorille suomalaisille tytöille. Lehden ainutlaatuisen yhteisöllinen verkkosivusto demi.fi:n kokoaa viikoittain kymmeniätuhansia tyttöjä vaihtamaan ajatuksia, neuvomaan toisiaan ja ilmaisemaan itseään erilaisten keskustelupalstojen, fanisivujen ja blogien avulla. Olen itsekin elänyt sekä lehden että verkkosivuston parissa, joten tiedän omakohtaisesti, miten tärkeitä ne ovat tytöstä naiseksi kasvavalle lukijalle.

Demiä on tutkittu jonkin verran esimerkiksi sosiaalisen tuen (Erkko 2009) ja nuorten tyttöjen verkkokäyttäytymisen (Laukkanen 2007) näkökulmasta. Tuoreimpia tutkimuksia on Aino Tormulaisen Demin tuottamaa tyttöyttä käsittelevä pro gradu, joka julkaistiin tammikuussa 2010.

Yhdessä Demin päätoimittajan Jenni Liedon kanssa valitsimme tutkimuksen aiheeksi tuntemattomamman alueen eli lehdestä luopuvat lukijat. Lehti on profiloitu 12–19-vuotiaalle tytöille, jotka halutaan pitää lukijoina mahdollisimman pitkään. On kuitenkin huomattu, että lehden lukijamäärät alkavat pienentyä 17. ikävuoden jälkeen. Näistä kadonneista lukijoista tiedetään jonkin verran palautteen ja lehden omien lukijatutkimusten perusteella, mutta esimerkiksi lapsellisilta tuntuvista jutuista lehden toimittajilla on pelkästään näppituntuma. Toimitus haluaisi palvella koko kohderyhmää, ja tarkemman

tutkimuksen avulla voidaan selvittää ne tekijät, joiden takia osa lukijoista luopuu Demistä jo haluttua aiemmin.

Opinnäytetyöni tavoite on kehittää Demin sisältöä. Tutkimalla vanhempia lukijoita voidaan selvittää, ovatko he tyytyväisiä lehteen ja miten se palvelee heidän mieltymyksiään. Vastaavaa tutkimusta ei Demissä ole aiemmin tehty, joten opinnäytetyöni avulla voidaan saada uutta tietoa siitä, mitä he lehdeltä odottavat.

1.2 Tutkimuskysymys

Opinnäytetyöni käsittelee suomalaisen nuortenlehden, Demin, lukijoita. Työn tarkoituksena on tutkia, miksi 16–18-vuotiaat lukijat luopuvat lehdestä ja mihin lehtiin he siirtyvän sen jälkeen. Haastattelututkimuksen ja pohdinnan kautta selvitetään, mitkä ovat konkreettiset syyt lehdestä luopumiseen ja mikä täyttää ne tarpeet, joita Demi ennen palveli.

Tutkimuskysymykseni on ”Miksi 16–18-vuotiaat lukijat luopuvat Demistä?”.

Varsinaista tutkimuskysymystä tukevia alakysymyksiä ovat ”Mitkä ovat syyt lukemisen lopettamiselle” ja ”Miten muut lehdet täyttävät lukijoiden tarpeita Demiä paremmin”. Demin toimituksen oman kokemuksen mukaan syyt Demistä luopumiseen ovat moninaiset, joten erilaisia tekijöitä löytyy varmasti useita. Ainakin osa lukijoista siirtyy lukemaan muita aikakauslehtiä, joten tutkimuksessa halutaan myös selvittää, mitä nämä lehdet ovat ja miten Demin entiset lukijat kokevat ne. Kun lukijoiden tarpeet tiedetään, voidaan Demi-lehden sisältöä kehittää palvelemaan laajempaa lukijakuntaa.

Koska etukäteen ei tiedetä tarkkaan, millaisia syitä lehdestä luopumiseen on, kannattaa tutkimuskysymys jättää melko avonaiseksi. Vaikka joitakin ennakkokäsityksiä esimerkiksi tiettyjen juttujen, puhuttelutapojen ja aiheiden kiinnostavuuden hiipumisesta on, voi tutkimuksen edetessä nousta esiin uusia lehdestä luopumiseen johtavia seikkoja.

1.3 Toimeksiantajan esittely

Demi on A-lehtien vuonna 1998 perustama nuorten tyttöjen lehti, joka ilmestyy kaksitoista kertaa vuodessa. Sen levikki on 49 951 ja lukijamäärä 193 000 (Levikintarkastus 2010).

Lehden päätoimittaja on Jenni Lieto. Hän esittelee lehteä näin:

”Demin yleisyys ovat sen lukijat: suomalaiset fiksit, rohkeat, ujut, ihanat, aidot ja upeat tytöt. Demi tukee heitä elämän kaikissa valinnoissa, oli kyseessä sitten juh lamekon stailaus, opiskelupaikan valinta tai ihmissuhdekiemura.” (A-lehdet 2010a.)

Kuva 1. Demin numeron 9/2010 kansi.

Demin lukijat ovat lähinnä 12–19-vuotiaita tyttöjä. Suurin osa asuu Suur-Helsingin tai yli 30 000 asukkaan alueella (A-lehdet, 2010a).

A-lehdet -konsernin liikevaihto vuonna 2009 oli 93,0 miljoonaa euroa. Vuoden päättyessä A-lehdet julkaisi viittätoista yleisaikakauslehteä. Konserniin kuuluvat myös Image Kustannus, joka julkaisi kolmea lehteä, ja asiakaslehtiin painottunut Markkinointiviestintä Dialogi Oy:llä, jolla oli yli 30 lehteä. (A-lehdet 2010b.)

Printtilehden lisäksi Demillä on verkkosivusto demi.fi. Sillä on yli 52 000 viikkokävijää ja se on Suomen sadan vierailluimman sivuston joukossa (TNS Gallup 2010). Verkkosivuston kävijöistä 92 prosenttia on 12–19-vuotiaita. 69 prosenttia heistä käy sivustolla kerran päivässä tai useammin (Demi-raportti 2010).

1.4 Kilpailijat

Vuonna 2008 Suomessa ilmestyi 421 aikakauslehteä kerran tai kahdesti kuukaudessa. Yhteensä vuoden aikana ilmestyi 5 382 erilaista aikakauslehteä (Kansalliskirjasto 2010).

Erilaisia nuortenlehtiä ilmestyi vuonna 2010 yhteensä seitsemän. Demin lisäksi julkaistiin Villivarsaa, Inspistä, Miss Mixiä, Suosikkia, Lemmikkiä ja Koululaista (Aikakauslehtien liitto 2010c).

Demi oli luetuin 12–17-vuotiaiden tyttöjen lehti vuonna 2009 (Aikakauslehtien liitto 2010d). Se päihitti esimerkiksi Aku Ankan, Suosikin ja Miss Mixin, joka on näistä profiiltaan eniten Demin kaltainen. 71 prosenttia Miss Mixin lukijoista on 12–17-vuotiaita ja heistä 92 prosenttia tyttöjä, joten se tavoittelee samaa kohderyhmää (Aller Media 2010a).

Demin lukemiseen käytetään nuortenlehdistä eniten aikaa. Lehteä luetaan keskimäärin 58 minuuttia, kun esimerkiksi Miss Mixiä 52 minuuttia. Suosikkiin käytetty lukuaika on 42 minuuttia, siis 16 minuuttia vähemmän kuin Demin parissa vietetty aika. (Aikakauslehtien liitto 2010a.)

Lehtiä myös vaalitaan, sillä Aikakauslehtien liiton tilastokoosteen mukaan 43 prosenttia Demin lukijoista säilyttää koko vuosikerran. Nuortenlehdistä ainoastaan Aku Ankkaa säilytetään innokkaammin. (Aikakauslehtien liitto 2010b.)

Nuortenlehtien lisäksi erityisesti Demin vanhemmista lukijoista kilpailevat naistenlehdet, kuten Cosmopolitan, Trendi ja Elle. Cosmopolitan on Sanoma Magazinesin kustantama ”Suomen luetuin, tilatuin ja ostetuin nuorten aikuisten naisten lehti”, jonka lukijoista suurin osa on 12–19-vuotiaita (Sanoma Magazines 2010). Trendi puolestaan on Forma Publishing Groupin lehti, joka keskittyy etenkin muotiin ja kauneuteen. Trendin lukija on kustantajan mukaan fiksu nuori kaupunkilainen, joka on ”positiivisen minäkeskeinen trendinainen” (Forma Publishing Group 2010). Elle on Miss Mixin tavoin Aller Median kustantama, ja se on ”paitsi maailman menestynein ja suosituin muotilehti, myös upea opas kauneuden, matkailun, sisustuksen ja ruokakulttuurin maailman.” Myös Ellen lukijoista suurin osa on 12–19-vuotiaita. (Aller Media 2010b.)

1.5 Tutkimukseen liittyviä käsitteitä

Tutkimuksessa keskitytään erityisesti *nuoriin lukijoihin*, joiden lukutottumukset ovat erilaiset kuin aikuisten. Aiheesta pro gradu -tutkielman tehneen Erkon mukaan nuoret haluavat lukemiselta iloa ja rentoutumista (Erkko 2009, 6). Etenkin murrosikäisille tytöille lukeminen on tärkeä keino työstää omaa identiteettiä. Erilaiset lukemiset syyt on hyvä ymmärtää ennen niiden tutkimista, ja käynkin niitä teoriaosuudessa hieman läpi.

Demi, kuten muut nuortenlehdet, on *elämänvaihelehti*. Se on suunnattu 12–19-vuotiaille tytöille, joiden elämään kuuluvat tietyt ruumiillisuuteen, seksuaalisuuteen ja yksilöllisyyteen liittyvät asiat. Näihin teemoihin lukeutuvat esimerkiksi muoti, ulkonäkö, keuhonhoito, seurustelu ja erilaiset naiskuvat. (Tormulainen 2010.)

Demi ja sen kilpailija Miss Mix ovat *tyttöjenlehtiä*, jotka ovat tyypillisiä teini-ikäisille tarkoitettuja aikakauslehtiä. Tyttöjenlehdet mielletään oppaiksi murrosiän läpi, jolloin niiden lukeminen on sallittua ja normaalia. Kuvaamalla nuoren naisen elämää lehdet auttavat identiteetin muodostamisessa ja rakentavat myös kuvaa tytöstä kuluttajana (Luukka 2003, 18). Tyttöjenlehdet koostuvat yleensä pienemmistä jutuista, eikä pitkissäkään jutuissa ole tekstiä yleensä yli kahta sivua. Lehtiä on tapana lukea palasina, eikä järjestelmällisesti kannesta kanteen (Currie 1999, 160–161).

Tytöjenlehtiä seuraavat *naistenlehdet*, jotka Maija Töyry on määritellyt naisille suunnatuksi aikakauslehdeksi (Töyry 2005, 17). Naistenlehdet jakautuvat eri lajityyppeihin. Yleisesti naistenlehdiksi mielletään naisten kuluttajalehdet. Naistenlehti sallii Töyryn (2005, 345) mukaan lukijan olla oma itsensä ja tukee tätä elämässä ja tavoitteissa. Toisaalta lehti myös vaatii lukijaa asettumaan yhteiskunnan määrittelemään rooliin. Joistain naistenlehdistä, kuten aiemmin mainitsemani Cosmopolitanista, puhutaan myös nuorten naisten lehtinä. Tätä nimitystä käytetään välillä myös Demistä, mutta tässä tutkimuksessa luokittelen sen tyttöjenlehdeksi.

2 Tutkimuksen suunnittelu

Tutkimusmenetelmäksi valitsin puolistrukturoidun ja teemahaastattelun välimuodon ja aineistokeruumenetelmäksi ryhmähaastattelun. Seuraavaksi esittelen nämä menetelmät ja perustelen niiden valintaa.

2.1.1 Tutkimusmenetelmä

Tutkimusmenetelmäksi valittiin yhdessä toimeksiantajan kanssa kvalitatiivinen tutkimus ja aineistonkeruumenetelmäksi ryhmähaastattelu. Toisena vaihtoehtona harkitsin kyselylomaketta, mutta kasvokkain tehdyn haastattelun vahvuutena on se, että sillä voidaan säädellä aineiston keruuta joustavasti tilanteen edellyttämällä tavalla ja vastaajia myötäillen (Hirsjärvi, Remes & Sajavaara 2001, 200).

Eskola ja Suoranta (1998, 87) ovat erotelleet neljä haastattelutyyppiä:

Strukturoitu haastattelu tai *lomakehaastattelu* on kaikille samanlainen. Kysymysten muotoa tai järjestystä ei vaihdeta ja vastausvaihtoehdot ovat valmiina.

Puolistrukturoidussa haastattelussa kysymykset ovat edelleen samat kaikille, mutta valmiita vastausvaihtoehtoja ei ole.

Teemahaastattelu rakentuu tiettyjen aihepiirien, teema-alueiden, ympärille. Kysymyksillä ei kuitenkaan ole tarkkaa muotoa ja järjestystä. Käsiteltävät asiat on sovittu etukäteen, mutta haastattelijalla ei ole valmista kysymyslistaa.

Avoim haastattelu on kuin tavallinen keskustelu. Kaikkien haastateltavien kanssa ei käydä läpi samoja asioita. Avoimesta haastattelusta voi muodostua *syvähaastattelu* etenkin silloin, kun haastatteluja tehdään samojen henkilöiden kanssa useita.

Näistä vaihtoehdoista omaan tutkimukseeni valikoitui puolistrukturoidun haastattelun ja teemahaastattelun välimuoto. Suunnittelin kysymykset valmiiksi listaksi, jota käytin

tukena haastatteluissa. En kuitenkaan noudattanut kysymysten muotoa ja järjestystä, vaan etenin haastateltavien vastausten mukaan. Tutkimus toteutettiin kolmena 3-6 hengen ryhmähaastatteluna. Hyödynsin tutkimuksessa myös siihen hakeneiden lomakkeita, joissa kuvattiin suhdetta Demiin.

2.1.2 Ryhmähaastattelun edut

Haastattelun valinta aineistonkeruumenetelmäksi oli perusteltu, sillä kyseessä oli vähän kartoitettu alue, josta toimituksella oli etukäteen paljon intuitioon perustuvia arvailuja. Vastausten odotettiin polveilevan ja lähtevän jopa ennalta-arvaamattomiin suuntiin. Toisaalta haastattelun tekeminen on myös haastavaa. Se vie paljon aikaa ja edellyttää paljon suunnittelua. (Hirsjärvi ym. 2001, 200–201.)

Toimeksiantajalla oli selkeä näkemys siitä, mihin kysymyksiin tutkimuksella haluttiin vastauksia. Hyvin suunnitellut ja jäsennellyt kysymykset takaavat sen, ettei mitään oleellista unohdu haastattelutilanteessa. Toisaalta yllättäviin vastauksiin täytyi osata reagoida.

Sulkunen (1990, teoksessa Eskola & Suoranta 1998, 97) esittelee kaksi ryhmähaastattelun etua yksilöhaastatteluun verrattuna. Ryhmähaastattelussa haastateltavat kontrolloivat toisiaan, mistä on hyötyä etenkin mielipiteitä ja kulttuurisia jäsennyksiä tutkittaessa. Ryhmähaastattelu on myös tehokas tiedonkeruun muoto. Oletettavasti haastatteluun valikoiduilla tytöillä on erilaisia mielipiteitä, jotka tulevat paremmin esiin kolmessa ryhmähaastattelussa kuin kolmessatoista yksilöhaastattelussa.

Ryhmähaastattelu on myös yleensä vapautuneempi ja rennompikin tilanne kuin kahdenkeskinen haastattelu. Kyseessä ovat kuitenkin nuoret tytöt, joilla ei usein ole vielä kokemusta vastaavista tutkimuksista, joten tilanne saattaa olla heille todella jännittävä. Riskinä on, että joku ottaa roolin puheenjohtajana ja toinen hiljenee kokonaan (Hirsjärvi ym. 2001, 205–206). Tilanteeseen voi varautua järjestämällä koehaastatteluja ja suunnittelemalla tilanteen huolellisesti.

3 Katsaus Demin sisältöön ja lukijakuntaan

Tässä kappaleessa perustelen hypoteesini, joiden avulla muodostin tutkimuksessa käytetyt haastattelukysymykset. Hypoteesien tarkoituksena on auttaa tutkimuksen rajauksessa ja tarkistaa, pitävätkö tietyt luopumisen syitä koskevat oletukset paikkansa. Ensin kuitenkin esittelen erään aiheesta aiemmin tehdyn tutkimuksen.

Myöhäisteini-ikäisten lukutottumuksista ei ole tehty juurikaan laajoja tutkimuksia suomalaisen media- ja naistutkimuksen kentällä. Esimerkiksi Minna-Riitta Luukka on kuitenkin tutkinut paljon nuorten lukutottumuksia ja tarkastellut myös Demiä. Hyödynnänkin hänen havaintojaan omassa tutkimuksessani.

Sen sijaan ulkomailla nuortenlehdet ja niiden lukijat ovat olleet jonkin verran tutkimuksen kohteina. Kanadalainen Dawn H. Currie teki yksitoista vuotta sitten tutkimuksen, jossa muun muassa selvitettiin nuortenlehtien lukijakuntaa myös vanhempien lukijoiden näkökulmasta. Tutkimuksessa selvisi, että monet nuortenlehtien vanhemmat lukijat kokivat kasvaneensa lehtien ohi. Tämä näkyi esimerkiksi siten, ettei juttuihin voitu samaistua. Teinitytöt siirtyivät lehdestä toiseen sen mukaan, mikä milloinkin tuntui omanikäiselle sopivalta. Pelkät suuret kuvat ja kiiltävät sivut eivät kiinnostaneet, vaan lukijat halusivat hyödyllisiä juttuja, vastauksia arjen ongelmiin sekä tosielämän tarinoita. (Currie 1999, 151–152.)

Kun vertailtiin 13–14-vuotiaiden, 15–16-vuotiaiden ja 17-vuotiaiden mieltymyksiä eri juttutyyppejä kohtaan, havaittiin, että suurin romahdus tapahtui neuvontapalstojen kohdalla: kun nuorimmasta ikäryhmästä niitä luki 73 prosenttia, kiinnostivat neuvot 17-vuotiaista 36 prosenttia. Testit, poikia käsittelevät jutut ja lukijakirjeet menettivät myös lukijoita iän myötä. Sen sijaan ilmiöjutut ja horoskoopit kasvattivat lukijamääriä juuri vanhimman ikäryhmän kohdalla. Muotijuttujen lukijamäärä pysyi suunnilleen samana iästä riippumatta. (Currie 1999, 162.)

On kiinnostavaa tutkia, kuinka suomalaisten lukijatyttöjen mieltymykset vastaavat Currien tutkimustuloksia. Perustin tutkimuksen kolmeen hypoteesiin. Hypoteesit on muo-

dostettu päätoimittaja Jenni Liedon näkemysten sekä teorian ja joidenkin aiempien tutkimusten pohjalta. Kaikki hypoteesit limittyvät toisiinsa, koska niiden perustana on oletus siitä, että juuri ikä on syynä Demistä luopumiseen.

Ensinnäkin oletan, että nuoren tytön psykologinen kehitys on edennyt Demin kohde-ryhmän jälkipäässä vaiheeseen, jolloin oma identiteettityö alkaa olla valmis, eikä tyttöjenlehden kaltaista opasta enää tarvita. Toiseksi oletan, että 16-vuotiaat ja sitä vanhemmat eivät enää koe kaikkea lehden sisältöä omakseen. Tietyntyyppiset jutut, kuten julkisten haastattelut, menettävät kiinnostavuutensa vanhempien lukijoiden silmissä. Kolmas hypoteesini perustuu olettamukseen, ettei Demin puhuttelutapa ole 16–18-vuotiaalle sopiva. Isosiskomaisen kannustajan sijaan kaivataan henkilöä, jonka asemaan voidaan asettua.

3.1 Demin lukijan psykologinen viitekehys

Demin pariin siirrytään yleensä varhaisnuoruuden vaiheessa, jolloin etääntyminen vanhemmista alkaa. Kehityopsykologian oppikirjan mukaan 12-vuotiaana aletaan etsiä uusia ihmissuhteita ja kokeillaan erilaisia rooleja. Orastava puberteetti herättää kysymyksiä omasta seksuaalisuudesta ja fyysisestä kehityksestä. Epävarmuudesta ja tunnekuohuista ei puhuta enää vanhemmille, vaan neuvoa haetaan kodin ulkopuolelta. Nuoruusiän tärkein kehitystehtävä, oman identiteetin muodostaminen, alkaa tässä iässä. (Vuorinen 1998, 202.)

Erityisesti murrosiässä lukeminen on tärkeä osa oman minän muodostumista. Lapsena lukeminen on ”ahmimista”, kun taas teini-iän alkaessa tarvitaan samaistumisen kohteita ja kriittisyys lisääntyy. Lehdet tarjoavat ratkaisuja konkreettisiin ja henkisiin ongelmiin asiantuntija- ja kontaktipalstojen avulla. Vaikkei lehdistä löytyisi sopivia neuvoja, on tärkeää tietää, että muillakin on samanlaisia ongelmia. Murrosiän loppupuolella teksteistä halutaan jo löytää näkökulmia ja aikuisuuden kynnyksellä esimerkiksi ammatinvalinta ja muut aikuistumiseen liittyvät asiat herättävät kiinnostuksen. (Mustonen, Rönkä & Uotinen 1992, 237–238.)

Tätä teoriaa tukee Media nuorten arjessa -tutkimus, jossa selvitettiin 13–19-vuotiaiden nuorten mediakäyttöä vuosituhaten vaihteessa. Kun 13–15-vuotiaille tytöille nuortenlehdet ovat suosituimpia aikakauslehtiä, lukevat 17–19-vuotiaat mieluummin perinteisiä naistenlehtiä sekä kodinhoitoon, kauneuteen, terveyteen ja käsitöihin liittyviä lehtiä. Molempia ikäryhmiä kiinnostavat romanttiset lukemistot. (Luukka 2001, 137.)

Myös Terhi-Anna Wilska on todennut, että naisten- ja tyttöjenlehdet tukevat oman identiteetin rakentamista. Wilska viittaa tähän termillä ”naiseustyö”. Haluttu ulkonäkö ja elämäntyyli saavutetaan tietyillä tuotteilla ja toiminnoilla, kuten muodilla ja itsensä kehittämisen tekniikoilla. Naisen olemus ja elämäntavat ovat jatkuvassa muutoksessa. Oman ulkomuodon lisäksi naisen täytyy huolehtia myös elinympäristön esteettisyydestä. Wilska toteaa, että nykymarkkinoiden naiskuvan sanansaattajia ovat naistenlehdet, nuorille tytöille suunnatut omat lehdet kuten Demi, sekä naistenlehtien ”nuorisoversiot”. (Wilska 2006, 32–33.)

Erityisesti nuorille on tärkeää valita mediatuotteita, joissa esiintyy toisia nuoria. Samanikäisten tai hieman vanhempien elämäntavat ja seurustelukuviot kiinnostavat, sillä niihin on helpointa samaistua. Romanssit kuuluvat heidän mielestään nuoruuteen, ja vanhempien ihmisten kokema romantiikka tuntuu heistä vastenmieliseltä. Demin jutuissa esillä ovat usein teini-ikäiset tai sitä hieman vanhemmat nuoret. (Mustonen 2001, 130.)

Suurin osa eli kolmannes Demin lukijoista on 15–17-vuotiaita. Lukijoista 12–14-vuotiaita on 30 prosenttia. 18–19-vuotiaita on Demin lukijoissa selvästi vähemmän, vain 10 prosenttia. (A-lehdet 2010a.) Robert J. Havighurstin elämänskultiteoriassa 16–23-vuotiaat käyvät läpi myöhäisnuoruuden vaihetta (Nurmi 1995, 257–259). Tähän vaiheeseen kuuluu lukuisia kehitystehtäviä, kuten emotionaalinen riippumattomuus omista vanhemmista sekä parisuhteeseen, avo- tai avioliittoon valmistautuminen ja uravalintaan ja ammattiin keskittyminen. Tärkeää on myös kehittää yksilöllinen eettinen ja moraalinen uskomusjärjestelmä. Muiden aikuisten antamista moraaliuskomuksista tullaan tietoisiksi ja niiden tilalle halutaan kehittää oma arvomaailma. Lopulta nuori saavuttaa sosiaalisen minuuden, jolloin aikuisuus voi alkaa.

Kehityopsykologisessa mielessä vaikuttaa siis siltä, että Demistä luovutaan, kun oma identiteetti on saanut kehykset. Pahin murrosikä on eletty ja omat fyysiset ja seksuaaliset piirteet ovat tulleet tutuiksi. Oma koti, vakiintunut parisuhde ja tulevaisuuteen liittyvät kysymykset muodostuvat ajankohtaisiksi. Myös yhteiskunnallinen vaikuttaminen herättää kiinnostusta. Nämä ovat teemoja, joita Demissä käsitellään selvästi vähemmän (Luukka 2003, 24).

3.2 Demin sisällön erittelyä

Aino Tormulainen (2010) on pro gradussaan tehnyt kattavan sisällönanalyysin, jota hyödynnän eritellessäni Demi-lehden rakennetta.

Demissä on keskimäärin 91 sivua ja 14 mainosta (Tormulainen 2010, 8). Mainokset ovat sisältöön ja kohderyhmälle sopivia – ne esittelevät hygieniatarvikkeita, meikkejä, uutuuslevyjä ja skoottereita. Lehden varsinainen sisältö jakautuu erilaisiin kysymys-vastaus -palstoihin, julkisjuttuihin, muoti- ja kauneusvinkkeihin, ihmissuhdeneuvoihin ja lukijoiden tuottamaan sisältöön, kuten *Megamokat*-palstaan.

3.2.1 Muotia, kauneutta ja terveyttä

Muotiin, kauneuteen ja hyvinvointiin liittyvät jutut on sijoitettu lähinnä lehden alkupäähän. *Trendit*-osioksi nimetyillä sivuilla esitellään vaatteita ja tyylejä. ”Kuukauden himottavin” on julkiksella nähty asukokonaisuus, jonka kokoamiseksi annetaan neuvoja. Lisäksi esitellään esimerkiksi eri kauppojen tuotteita ja katumuotia. *Muotiblogi* on Demin stylistin pitämä palsta, jossa käydään läpi ”kuukauden parhaat trendit”.

Muotiin palataan vielä lehden loppupuolella. Neljän aukeaman muotikuvasivuilla on vuodenaikaan sopivia tyylejä. Tästä huolimatta päätoimittaja Jenni Lieto arvelee, että muotiin ja trendeihin liittyviä juttuja kaivataan lehden vanhimmassa ikäryhmässä enemmän, ja tähän tarpeeseen vastaa paremmin esimerkiksi *Trendi-lehti* (Lieto, J. 23.6.2010).

Meikki- ja ihonhoitoneuvoja annetaan *Kauneus*-osiossa. Osio sisältää myös muun muassa hajuvesiesittelyjä ja hiusneuvoja. ”6+1 kiinnostavaa” ovat lehden kauneustoimittajan valitsemat tärkeimmät kauneudenhoitovälineet.

Ihan kunnossa käsittelee terveyteen liittyviä asioita. Osiossa annetaan neuvoja esimerkiksi oikeanlaisen ruokavalion löytämiseksi ja seksitautien välttämiseksi. Demin numerossa 6/2010 opetettiin oikeat rullalautailutermit ja kerrottiin unista. *Ihan kunnossa* -osioon kuuluu myös terveysalan asiantuntijan pitämä *Kysy terveydestä* -palsta, johon lukijat voivat lähettää kaikenlaisia terveyteen liittyviä kysymyksiä.

Demin *Vahva & ihana* -kampanjan jutut kertovat kehoon ja itsetuntoon liittyvistä asioista, kuten kunto-ohjeista ja painokysymyksistä.

Ruumiillisuutta ja etenkin ulkonäköä koskevat jutut ovat saaneet Tormulaisen (2010, 39) mukaan suurimman roolin lehden sivuilla. Itsestään huolehtiminen on tärkeä osa nuoren naisen elämää. Toisaalta lisääntyvän hienhajun, karvoituksen ja finnisen ihon sekä rasvoittuvien hiusten käsittely on ymmärrettävää, koska ne ovat murrosikäisille tytöille tavallisia fyysisiä muutoksia, Tormulainen (2010, 51) pohtii. Tällaisiin asioihin murrosiän ohittaneet eli Demin vanhemmat lukijat ovat jo tottuneet.

3.2.2 Ihmissuhteet ja idolit

Ihmissuhdeasiat kuuluvat laajaan *Suhteet*-osioon, johon sisältyy kaksi kysymys-vastaus -palsta. ”Kundiaiheisiin kysymyksiin” vastaa *Kysy kundilta* -palstan ”DEmies”, muihin psykologi ja psykoterapeutti *Kysy suhteista* -palstalla. Osiossa opastetaan esimerkiksi käsittelemään humalaista kaveria, nauttimaan lomasta ja tunnistamaan marttyyri. *Rakkausstoorit* ovat lukijoiden lähettämiä kertomuksia seurustelukumppanin tapaamisesta.

Oma planeetta esittelee erilaisia ammatteja ja ihmisiä. Haastateltavat ovat nuoria tyttöjä. Osioon voi kuulua lisäksi gallup, testi, kirjavinkkejä ja juttu jostain toisesta kulttuurista. Omassa planeetassa on myös *Kysy systeriltä* -palsta, jossa ”Demin oma Sister Hood Tina taistelee nuoren naisen oikeuksien puolesta ja vastaa melkein mihin tahansa kysymykseen maan ja taivaan väliltä”.

Tormulaisen (2010, 40–41) jaottelussa ihmissuhteita ja seksuaalisuutta käsittelevät jutut on nimetty seksuaalisuus-teeman alle. Ihastumista ja parisuhdetta käsitellään noin 25 jutussa joka vuosi. Tutustuin itse kesäkuukausien Demeihin, joissa Tormulaisen mukaan aihetta käsitellään tavallista useammin.

Vastakkainen sukupuoli ja parisuhde ovat Demissä asioita, joihin ollaan vasta tutustumassa. Kuten Tormulainen (2010, 69) toteaa, artikkeleissa seurustelusta haaveillaan, siihen pyritään, sitä harjoitellaan ja listataan parisuhteen hyviä ja huonoja puolia.

Seksi ei ole esillä joka numerossa ja sitä käsittelevien juttujen viesti on, että seksuaalinen kanssakäyminen on lukijalla vasta edessä. Hitaasti etenemistä korostetaan ja sanavalinnat ovat tarkkaan harkittuja. Yhden yön jutut tai satunnaiset seksipartnerit ja niiden avulla seksistä nauttiminen eivät ole tytölle toivottavia tekoja, vaan tällaiset teot määrittyvät huonoksi ja ajattelemattomaksi seksuaalisuudeksi, toteaa Tormulainen pro graduunsa. (Tormulainen 2010, 77–80.)

Lopussa jotakin ihmissuhdeasiaa käsitellään vielä syvällisemmin. Numerossa 6/2010 aiheena oli vanhemman uusi kumppani ja numerossa 7/2010 rasismi. Pidemmän jutun lisäksi on demi.fi:stä poimittuja kommentteja, Demin neuvoja, faktatietoja ja esimerkiksi testi (”Oletko rasisti?”). Sen jälkeen ihmissuhdeaiheet ovat vähemmän jäsenneltyjä. Jutut neuvovat lomanvietossa, rakkauden löytämisessä ja iloitsemaan omasta itsestä.

Noin lehden puolivälissä on julkkisjuttu, joka on tehty kannessa olevasta tähdestä. Kansijulkkikset ovat ulkomaalaisia naisia. Haastattelu tai juttu on kahden aukeaman pituinen. Lyhyempiä julkkisjuttuja löytyy vielä lehden loppuosan ”säläsivuilta”.

Päätoimittaja Lieto arvelee, että julkkisjutut eivät kiinnosta lehden vanhempia lukijoita, sillä ”fanituskulttuuri” ei kuulu enää heidän ikäluokkaansa. Fanius voidaankin nähdä identiteettityönä, joka vanhempien Demi-lehden lukijoiden kohdalla on jo pitkälle edennyt (katso kappale 4.1.). Nuoruudessa idolit voivat ilmaista sekä omaa yksilöllisyyttä että yhteisiä arvoja ja ne rakentavat muun muassa sukupuoli-identiteettiä. Esimerkik-

si Spice Girls -yhtyeen ihailu oli erityinen keino kokea ja elää läpi aika lapsuudesta nuoruuteen (Saarikoski 2009, 324). 16–17-vuotiaat kuitenkin mainitsivat useimmin omat vanhempansa henkilöiksi, joiden ominaisuuksia he arvostavat eniten (Mustonen 2001, 126–128).

3.2.3 Sälät

Loput noin 20 sivua jakautuvat jälleen lehdestä toiseen toistuviin teemoihin. *Totuuden betki* on sarja, jossa ”kiinnostavat kirjoittajat kertovat elämänsä tärkeistä oivalluksista”. Tekstit ovat minämuotoisia, sivunpituisia kertomuksia.

Musiikki-osio sisältää levyarvosteluja, bändin tai laulajan haastatteluja, tietovisoja ja musiikkisuosituksia. Sen jälkeen alkaa *Leffat*-osio, jossa etenkin kesällä 2010 oli vahvasti esillä vampyyritarina *Twilight* ja uusi Sinkkuelämää-elokuva. Sivuilla on myös elokuva-arvioita. Toimittajan ääni kuuluu tässäkin osiossa: esimerkiksi numerossa 7/2010 lehden toimittaja Anni Lintula kertoi kokemuksistaan Cannesin elokuvajuhlilta. Elokuvien jälkeen on vielä oma aukeamansa televisiolle. Osio vinkkaa kuukauden ”kuumimmista” sarjoista ja elokuvista ja sisältää jutun jostain ajankohtaisesta tv-henkilöstä. Aukeamalle mahtuu myös pieniä palstajuttuja televisioon liittyen.

Neljä viimeistä aukeamaa sisältävät horoskooppeja, lukijoiden mokia ja salaisuuksia, lukijakilpailun sekä paparazzikuvia julkkiksista. Päätoimittaja Jenni Liedon mukaan etenkin *Megamokat* ja *Paparazzia*-palsta ovat olleet Demissä suosittuja kautta aikojen.

Aino Tormulaisen (2010, 43) mukaan koulutusta, ammatteja, uskontoja ja yhteiskuntaa koskevat jutut ovat lisääntyneet Demissä vuoden 2006 jälkeen. Lehden sisältö painottuu kuitenkin ruumiillisuuteen ja ulkonäköjuttuihin. Yksilöllisyyteen, erilaisuuteen ja tyttöenergiaan kannustavia juttuja löytyy Tormulaisen mukaan noin neljä erilaista joka lehdestä.

Päätoimittaja Jenni Liedon mukaan toimitus arvelee, että esimerkiksi kysymys-vastaus-palstat ja ihmissuhteita käsittelevät jutut eivät ole enää niin kiinnostavia yli 16-

vuotiaiden mielestä. Myös *Megamokat* ovat hänen kokemuksensa mukaan nuorempien lukijoiden mieleen. (Lieto, J. 23.6.2010.)

3.3 Demin toimittajien kirjallinen tyyli

Lukijasuhteen synnyttämiseksi naistenlehdet pyrkivät luomaan yhteisön, jossa lehden tekijät pitävät lukijoidensa puolia. Eräs keinoista on lukijoita puhutteleva teksti. Puhuttelu riippuu ajasta ja paikasta. Toisinaan lukija voi olla nainen tai kodinhengetär, toisinaan kosmetiikan ja muodin kuluttaja tai sisustaja. (Töyry 2006, 224.)

Päätoimittaja Lieto (Lieto, J. 23.6.2010) toi esiin näkemyksen, jonka mukaan vanhempia lukijoita saattaa ärsyttää Demi-lehden toimittajien puhuttelutapa. Tyttökulttuuria laajasti tutkinut Angela McRobbie (1993, 415) on käyttänyt puhuttelutavan esimerkkinä muun muassa *Just Seventeen* -nuortenlehteä. Lehti teki markkinatutkimuksen, jonka tulosten mukaan suosittujen tyttöjenlehtien lukijat eivät enää halua kokea, että heitä puhutellaan ylhäältä alas, eivätkä leimautua poikahulluiksi. *Just Seventeen* rikkoi tradition, teki juttuja ”oikeista aiheista” sekä lopetti holhoavan ja alentuvan puhuttelutavan. McRobbien mukaan suunta vaikuttaisi olevan oikea. Tytöt eivät kaipaa passiivista, stereotyyppistä naiskuvaa, vaan sellaista, joka on yhtenäinen tekstin ulkopuolisen minän kanssa.

Suomessa sekä Luukka (2003) että Tormulainen (2010) ovat kiinnittäneet huomiota Demi-lehden juttujen kieleen. Lehdet suuntaavat tekstinsä tietylle segmentille, joka Demin tapauksessa on suomalaiset 12–19-vuotiaat tytöt. Lehdet tekevät kielelliset valintansa kohderyhmän perusteella. Demi-lehti muistuttaa formaatiltaan perinteistä naistenlehteä, mutta nuortenlehden Demistä tekee sen kieli. Jo seitsemän vuotta sitten monet palstojen nimistä oli nimetty nuorekkaasti, ja esimerkiksi pääkirjoitukseen viitattiin ”pääkkärinä”. (Luukka 2003, 20-23.)

Demissä kielelliset valinnat näkyvät siten, että kirjoittajat ovat joko nuorten puhutavan omaksuneita ”isosiskoja” tai asiantuntevia, virallisempia aikuisia. Luotettavan aikuisen roolista pitivät ainakin Erkon (2009, 79) haastattelemat 13–16-vuotiaat tytöt. Heistä nuortenlehdet olivat luotettavia lähteitä juuri siksi, että toimittajat ovat vanhempia, auk-

toriteetteja, ammattitaitoisia ja asiantuntijoita hyödyntäviä henkilöitä. Toisaalta tutkimuksessa tuli esiin, että auttavan isosiskon rooli on ehkä turhankin läpinäkyvä ja yksinkertainen, mikä ärsyttää tyttöjä. Lehdet vievät neuvovan tyyliinsä liian pitkälle, jolloin tytöt tulkitsevat lehden esittävän heille vaatimuksia neuvojen antamisen sijaan (Erkko 2009, 95). Myös Tormulainen (2010, 32) huomauttaa, että kuvitellun nuorten kielen käyttö vaikuttaa keinotekoisilta ja epäaidoilta.

Saara Harju on pro gradussaan analysoinut Trendi- ja Veli-lehtien puhetapoja. Esimerkiksi lähinnä 15–34-vuotiaista lukijoista koostuvan Trendi-lehden puhuttelutapa eroaa selkeästi Demistä. Kun Demissä lukija on keskeisessä roolissa, Trendissä toimittaja nousee esiin nimineen ja kuvineen. Toimittaja on luonut tekstuaalisen minän, johon lukijan halutaan samaistuvan. Tämä Trendin sisäistekijä vastaa paitsi lehden ihannelukijaa, on myös erehtyväinen, itseironinen ja tavallinen. Lukijan halutaan samaistuvan lehden tekijöihin, jotta me-henki syntyisi. Kuitenkin myös Trendin toimittaja asettaa esimerkin oikeanlaisista käyttäytymismalleista ja tietää lukijaa enemmän esimerkiksi muodista. (Harju 2010, 77–78.)

Trendin ratkaisu lukijasuhteen ylläpitämiseen on trendinaisen selkeä määrittely ja sen toimittajan suulla artikuloiminen joka numerossa. Trendinainen on riittävän lähellä sekä Trendin toimittajakuntaa että sen lukijoita. Tällöin molemmat voivat elätellä ajatusta Trendinaisen todellisesta olemassaolosta, kirjoittaa tälle ja tästä sekä tulla puhutelluksi tänä. Trendinaisessa tekijä ja lukija kohtaavat. (Harju 2010, 78.)

Demin ja Trendin erona on siis se, että puhuttelutavan kautta Trendin lukija voi kokea olevansa samassa asemassa toimittajan kanssa. Demissä lukija on aina joko pikkusiskon tai opastettavan roolissa. Demissä tiedetään olevan ainakin kahdenlaisia lukijoita: itsevarmoja, sosiaalisia ja koulussa pärjääviä sekä syrjäänvetäytyviä, epävarmempia ja heikommin koulussa menestyviä. Oikeanlainen tyttöys on kuitenkin lehden representaatioiden mukaan vahva ”Peppi-tyttö”. (Tormulainen 2010, 36–37.) Tällaiseen rooliin voi olla vaikea samaistua loputtomasti, jolloin Trendin lukijarooli tuntuu houkuttelevammalta.

Vaikka toimittaja silloin tällöin näkyy etenkin käynnissä olevan *Vahva & Ihana* -kampanjan jutuissa, ovat kirjoittajat aina aikuisia, jotka tietävät mistä puhuvat ja tunte-

vat lukijoiden halut ja tarpeet (Tormulainen 2010, 32). Esimerkiksi toimituspäällikkö Kati Toivasen kommentti normaalipainoa käsittelevässä jutussa kehottaa vaa'an sijaan kuuntelemaan omaa oloa – lihominen on ok, kunhan voi hyvin.

Trendi myös pysyy pinnallisemmissa aiheissa, kuten kauneushoidossa, muodissa, ruuanlaitossa ja itsensä huolehtimisessa (Harju 2010). Toisin kuin Demissä, lihavuus, etnisyys ja seksuaalinen erilaisuus ovat piilossa.

4 Tutkimuksen toteutus ja tulokset

Tutkimus käynnistettiin elokuussa 2010 haastateltavien etsinnällä. Aineisto koottiin kolmen tutkimushaastattelun avulla. Tässä osiossa esittelen tutkimuksen toteutusmenetelmiä ja niiden tuloksia.

4.1 Haastateltavien valinta

Haastateltavia alettiin etsiä demi.fi -verkkosivun kautta elokuun viimeisenä päivänä. Etusivun *Demi tiedottaa* -osiossa julkaistiin seuraava ilmoitus, jonka olin muotoillut yhdessä päätoimittaja Jenni Liedon kanssa:

Liian vanha Demin lukijaksi?
Eikö Demi enää tunnu omalta jutulta? Etsimme lehden lukemisen lopettaneita tai lopettamista harkitsevia 16–18-vuotiaita tyttöjä haastateltaviksi tutkimusta varten Helsinkiin. Kerro lomakkeella suhteestasi Demiin. Muista yhteystiedot!
Hae tutkimukseen.

Erillisiä vastaajia kertyi 54. Vastaajat olivat syntyneet vuosina 1991–1994 ja asuivat ympäri Suomea. Moni oli pohtinut suhdettaan Demiin paljon, ja saatoinkin testata hypoteesejani jo hakemusten perusteella. Käynkin ensin hieman läpi hakemuksissa ilmenneitä asioita.

Moni tunsi kasvaneensa yli erityisesti vaiheen, jolloin ensisuudelma, neitsyyden menetykset, ihonhoito-ohjeet ja meikkivinkit olivat ajankohtaisia asioita. Juttujen sisältöjen mainittiinkin olevan ”vanhoja” ja ”lapsellisia”. Myös julkisten haastattelut ja idolijulisteet olivat hakemuksissa mainittuja syitä Demi-lehden lukemisen lopettamiselle.

Vastauksissa tuli ilmi, että Demiin kaivataan lisää muotia ja lifestylea, mutta toisaalta kyseenalaistettiin esiteltyjen tyylien ja meikkien sopivuus itselle. Opiskeluvinkeistä pidettiin, mutta harrastuksista ja vakavista sairauksista kaivattiin lisää tietoa. Eräs vastaaja myös kritisoi Demin visuaalista ilmettä ja toivoi lisää juttuja taiteesta.

Siirtyminen muihin lehtiin koettiin ongelmalliseksi. Eräs vastaaja mainitsikin, että ”Demi-iän” ohittaneille ei Suomessa ole tarjolla sopivaa lehteä. Cosmopolitanin jutut eivät monen mielestä tuntuneet vielä omaan elämäntilanteeseen sopivalta. Suhde Demiin ei ollut täysin katkennut kaikilla lehden tilauksen lopettaneillakaan – lehden irtotumeroita ostettiin, demi.fi:ssä vierailtiin ja Demin omaa kalenteria käytettiin edelleen.

Haastateltavat valittiin paikkakunnan perusteella. Erilaisten peruutusten takia tutkimukseen osallistui lopulta kolme tutkimuksen kautta valittua ja yksi muuta kautta löytynyt lehden lukemisen lopettamista harkitsevaa tyttöä. Lukemisen lopettaneita valittiin useamman hakukierroksen jälkeen yhdeksän.

Haastateltavat olivat pääkaupunkiseudulta, Lahdesta, Lohjalta ja Klaukkalasta.

4.2 Haastattelukysymykset

Haastattelukysymykset laadittiin kappaleessa kolme esitettyjen hypoteesien pohjalta. Päätin käyttää tutkimusmenetelmänä puolistrukturoidun ja teemahaastattelun sekoitusta, joka tutkimuksessani tarkoittaa sitä, että laadin valmiit kysymykset etukäteen, mutten noudattanut niiden tarkkaa järjestystä ja muotoa haastattelutilanteissa. Oli tärkeää ottaa huomioon, ettei haastateltaville paljastettu suoraan laatimiani hypoteeseja. Kysymykset muotoiltiin avoimiksi ja sellaisiksi, etteivät ne johdattele vastaajia. Kysymykset löytyvät liitteestä kolme, ja ne on jaoteltu tärkeyden mukaan. Seuraavaksi kerron hieman enemmän haastattelujen tärkeimmistä kysymyksistä.

Päätin käyttää haastatteluissa suppilotekniikkaa, jossa haastattelu aloitettiin laajoilla ja helpoilla kysymyksillä ja niistä siirryttiin tarkempiin kysymyksiin. Näin haastateltavat voivat kokea osaavansa vastata ja että keskustelu on mielenkiintoista. (Hirsjärvi & Hurme 2001, 107.)

Haastattelut olikin luontevinta aloittaa tutustumalla lehden sisältöön kokonaisuutena. Tätä varten valituille haastateltaville lähetettiin etukäteen sekä lehti että kaksi yksittäistä juttua. Liitteenä olleessa kirjeessä kehoitettiin pohtimaan lehden herättämiä ajatuksia ja

kirjaamaan niitä paperille. Erillisten artikkeleiden kohdalla pyydettiin kiinnittämään huomiota aiheisiin ja kieleen.

Toinen ryhmähaastatteluihin kutsutuille lähetetty juttu oli numerossa 7/2010 julkaistu ”Ihastuttava tyttö” (liite 5). Juttu edustaa puhuttelutavaltaan isosiskomaista tyyliä. Yhdeksän niksien avulla lukijaa neuvotaan nappaamaan ihastuksen kohde ilman muodonmuutoksia ja taikatemppuja. Jutussa käytetään sanoja ja sanontoja, joiden oletetaan olevan nuorten kieltä — pieni hymy on ”kuumaa kamaa” ja pojasta puhutaan ”jäbänä”. Olettamukseni mukaan tämä juttu ei aiheeltaan eikä puhuttelutavaltaan kiinnosta 16-18-vuotiaita Demin lukijoita.

Toiseksi jutuksi valitsimme yhdessä päätoimittaja Jenni Liedon kanssa lehden toimittajan Jenna Kämäräisen ”Uskon asia” -kirjoituksen (liite 4), joka julkaistiin elokuun numerossa. Siinä Kämäräinen käsittelee itselleen henkilökohtaista asiaa, uskontoa, omien kokemustensa kautta. Juttu ei ingressiä lukuun ottamatta pyri olemaan ohjaava tai neuvova. Kertoja on Demin lukijaa hieman vanhempi, mutta kuitenkin roolissa, johon voi samaistua. Puhuttelutapa on hypoteesin mukaan sellainen, jonka 16–18-vuotias Demin lukija kokee itselleen sopivaksi.

Haastateltavilta haluttiin etukäteen miettivän, mistä he pitivät ja mistä eivät sekä kirjaavan, jäikö jokin tietty juttu mieleen. Halusin haastateltavien tuovan itse esiin ne asiat, joihin he kiinnittivät huomiota, joten haastattelujen aluksi kävimme vapaasti läpi heidän pohdintojaan.

Lehden alkuosassa on paljon muotiin ja kauneuteen liittyviä juttuja, jotka hypoteesini mukaan kiinnostavat vanhempia Demin lukijoita. Siksi varauduin kysymään, mitä he ajattelevat lehden muotijutuista, kuten *Trendit*- ja *Kauneus* -osioista sekä *Muotiblogi*-palstasta. Minua kiinnosti, esiteltiinkö lehdessä tarpeeksi pukeutumistyyliä ja kauneusvinkkejä. Kysyin myös, kokevatko haastateltavat esimerkiksi esitellyt asukokonaisuudet omanlaisikseen. Päätoimittaja Lieto oletti, että muotijuttuja kaivataan lisää (J. Lieto 23.6.2010), joten kysyin, oliko muotia ja kauneutta käsitteleviä juttuja tarpeeksi.

Demissä on paljon vuosien varrella vakiintuneita, lukijoiden omista tarinoista koostuvia palstoja, kuten *Rakkausstoorit* ja *Megamokat*. Oletuksena oli, että niiden sisältö tuntuu yli 16-vuotiaista lukijoista lapselliselta. Toin asian esiin kysymällä, mitä lehden vakiopalstoja haastateltavat mielellään lukevat. Tiedustelin myös, ovatko ne hyödyllisiä heille.

Oletin, että haastattelemani 16–18-vuotiaat tytöt elivät jo myöhäisnuoruuden vaihetta, jossa kehon muutosten ja ensi-ihastusten sijaan enemmän päänvaivaa herättävät oma tulevaisuus, parisuhde ja kodinhoito. Hypoteesina oli, etteivät kysymys-vastaus-palstat enää tarjoa apua. Haastattelussa kävimme läpi Demin neljä kysymys-vastaus-palstaa ja niiden tuottamaa hyötyä.

Otin myös esiin ihastumista ja seurustelua käsittelevät jutut. Useimmilla yli 16-vuotiailla on jo kokemuksia seurustelusta, kenties pitkänkin parisuhteen verran. Yhteenmuutto ja kihlautuminen alkavat olla ajankohtaisia asioita 18-vuotiaille, mutteivät 12-vuotialle. Olin kiinnostunut, tuodaanko näitä asioita esiin riittävästi.

Tutkimukseen hakeneiden vastauksista näki, että luopuminen Demistä on iso asia – viitattiinhan lehteen jopa nuoruusajan parhaana ystävänä. Kysymällä Demistä luopumisen aiheuttamia tunteita halusin selvittää, onko tunneside lehteen syy siihen, että lehteä tilataan, vaikkei sisältö enää kosketa.

Tärkeä osa tutkimusta oli selventää, mihin lehtiin Demistä siirrytään ja miten nämä lehtien palvelevat lukijoiden tarpeita. Muutamat tutkimukseen hakeneista mainitsivat, etteivät esimerkiksi Cosmopolitanin jutut tunnu vielä ajankohtaisilta. Demin toivottiin kirjoittavan enemmän juttuja vanhemmille lukijoille, joten ilmeisesti lehden lukijana halutaan pysyä. Tämä puolestaan viittaa siihen, että lehden toivotaan tekevän sisältöjä myös vanhemmille lukijoille.

Haastattelujen lopuksi jaoin jokaiselle tyhjät paperit, joihin haastateltavat saivat kirjata, ketä julkkista Demi heidän mielestään muistuttaa. Kysymyksen avulla voitiin selvittää, millainen mielikuva heillä oli lehdestä kokonaisuutena. Lisäksi pyysin haastateltavia kirjoittamaan, millainen heidän unelmiensa Demi olisi.

4.3 Haastatteluun valmistautuminen

Haastattelut järjestettiin syyskuun lopussa ja lokakuun alussa A-lehtien tiloissa. Tilavalinta oli luontevin siksi, että haastatteluun saapui useita toisilleen tuntemattomia ihmisiä. Eskola ja Suorantakin (2003, 92) ovat määritelleet hyvän ryhmähaastattelutilan riittävän suureksi ja rauhalliseksi sekä kaikille neutraaliksi. Mielestäni ympäristö oli puoleeton, koska se oli kaikille melko uusi.

Eskola ja Vastamäki (2001, 30) ovat listanneet etuja, joita haastattelijalla voi olla. Pieni ikä- ja statusero sekä sama sukupuoli ovat tekijöitä, jotka heidän mukaansa voivat helpottaa haastattelutilannetta. Rento esipuhe tutkimukseen liittymättömistä aiheista voi myös auttaa. Koska kaikki ovat toisilleen tuntemattomia, voi jutustelu kaikille tutusta aiheesta avata keskustelun.

Tutkimukseen valitut teemat perustuvat intuitioon, kirjallisuuteen ja teoriaan. Nämä teemat on jäsennelty kysymysrungoksi, jonka esittelin kohdassa 4.2. Eskola ja Vastamäki kuitenkin muistuttavat, että teemahaastattelun tavoitteena on keskustelu, jonka luontevuus kärsii, jos tutkija noudattaa orjallisesti valmista kysymyslistaa. Järkevämpää on sen sijaan käyttää teemarunkoa, joka on esimerkiksi luettelo tai käsitekartta. (Eskola & Vastamäki 2001, 24–36.)

Anni Erkko teki pro graduaan varten teemahaastatteluja yläasteikäisille tytöille nuortenlehtien lukemisesta. Jälkikäteen hän analysoi haastatteluissa tekemiään virheitä. Osittain tietoisesti Erkko toisti haastattelun aikana samoja kysymyksiä. Litteroidessaan hän myös huomasi, että hän keskittyi tutkimuskysymyksiin liikaa, ja saattoi jättää tärkeitä jatkokysymyksiä esittämättä. Erkolla oli ennen haastattelujen tekoa tiettyjä ennakkoodotuksia tuloksista. (Erkko 2009, 50–53.)

Itsekin joudun pitämään huolta siitä, etten johdattele kysymyksillä haastateltavia vastaamaan tietyllä tavalla tai ohita esiin nousevia, mielenkiintoisia asioita tuijottamalla pelkkiä kysymyksiä.

Tein haastattelut nämä tiedot mielessäni. Kaikki haastattelut kestivät noin 1,5 tuntia. Valmiiksi suunniteltuja kysymyksiä tarvittiin etenkin ensimmäisessä ja viimeisessä haastattelussa huomattavasti odotettua vähemmän, sillä keskustelu kulki itsestään näitä aiheita käsitellen. Haastattelujen aikana ilmaantui myös uusia aiheita, joita sitten käsitelimme.

Litteroin haastattelut tarkkaan sekä videoita että nauhurin materiaalia käyttäen. Hirsjärvi ja Hurme (2001, 140) kirjoittavat, että yhden haastattelutunnin litterointi kestää 4-6 tuntia, mikä piti myös tämän tutkimuksen kohdalla paikkansa. Pidin kuitenkin tärkeänä, että kaikki haastattelun osat kirjataan ylös, koska siten pieneltäkin tuntuvat seikat voivat nousta uudella tavalla esiin.

Tyypittely ja teemoittelu ovat tavallisia tapoja tapa analysoida teemahaastattelun aineistoa (Eskola & Vastamäki 2001, 41). Jaottelin litteroidut vastaukset hypoteesien pohjalta muodostamieni kategorioiden alle. Jotkut vastauksista sopivat useampaan kategoriaan.

Käytin seuraavia teemoja:

- Juttujen kirjallinen tyyli: puhuttelutapa, ”Uskon asia”, ”Thastuttava tyttö”, toimittajan rooli ja mielipidejutut.
- Lehden sisältö: suosituimmat jutut, muoti & trendit, lukijapalstat, kysymys-vastaus -palstat, julkkikset, rakenne & ulkoasu, esiin noussutta ja toiveet.
- Ikä ja elämänvaihe: sisustus, seurustelu, itsetunto ja -varmuus, kohderyhmä ja luopumisen tunne, uudet lehdet

Esittelen tulokset eri järjestyksessä kuin teoriaosuuden hypoteesit, koska siten analyysi rakentuu loogisimmin. Koska suurin osa vastaajista oli alle 18-vuotiaita, en käytä vastaajien nimiä tutkimustulosten yhteydessä. Haastatteluvastausten lisäksi hyödynnän analyysissä tutkimukseen hakeneiden vastauksia nostamalla esiin suoria lainauksia sekä hypoteesejani vahvistavia ja vastustavia mielipiteitä.

4.4 Taustatiedot

Kaikkien haastattelututkimukseen osallistuneiden taustatiedot kerättiin erikseen etukäteen lähetetyllä kysymyslomakkeella. Perustietojen lisäksi kysyttiin Demin tilauksen kestosta, tilauksen maksajasta sekä uusista tilauslehdistä. Kyselylomake löytyy liitteenä 1.

Taulukko 1. Tutkimukseen valitut Demin lukemisen lopettaneet tai lopettamista harkitsevat

Demin lukemisen lopettamista harkitsevat			
Tunniste	Syntymäaika (ikä haastattelussa)	Tilannut Demia	Muut tilatut lehdet
Haastateltava 1	1994 (16)	kolme vuotta	
Haastateltava 2	1993 (16)	2 vuotta 9 kuukautta	Kotiin tulee Hesari
Haastateltava 3	1993 (17)	5 vuotta	Elle
Haastateltava 4	1993 (17)	Vuoden, lopetti 15-vuotiaana. Tulee nyt sis-kolle.	Ostaa Cosmopolitania, Trendiä ja Saraa irt-numeroina
Lukemisen lopettaneet, ryhmä 1			
Haastateltava 5	1992 (18)	3 vuotta, lopetti 17-vuotiaana	Cosmopolitan (tilaus loppunut)
Haastateltava 6	1994 (16)	Ostanut irt-numeroita 2007-2009	Ostaa musiikkilehtiä ja Cosmopolitania irt-numeroina
Haastateltava 7	1992 (18)	noin 3 vuotta, lopetti 3-4 kuukautta sitten	
Lukemisen lopettaneet, ryhmä 2			
Haastateltava 8	1992 (18)	noin 4 vuotta, lopetti kuukausi sitten	Cosmopolitan, Trendi
Haastateltava 9	1991 (19)	Ostanut irt-numeroita noin neljä vuotta, lopetti vuosi sitten	Lukee Kauneutta & Terveysttä, Trendiä ja Elleä
Haastateltava 10	1993 (16)	noin 5 vuotta, lopetti juuri	Elle
Haastateltava 11	1993 (17)	noin 2 vuotta, lopetti 16-vuotiaana	
Haastateltava 12	1993 (17)	3 vuotta, lopetti viime vuonna	Trendi, Cosmopolitan
Haastateltava 13	1992 (17)	9 kuukautta, lopetti kuukausi sitten	

Demin lukemisen lopettamista harkitsevia oli tutkimuksessa neljä, kaksi 16-vuotiaasta ja kaksi 17-vuotiaasta. Lehteä he olivat tilanneet vuodesta viiteen vuoteen ja tilauksen maksoi sukulainen. Yksi haastateltavista tilasi Elleä Demin ohella. (Taulukko 1.)

Demin lukemisen lopettaneiden ensimmäisessä ryhmässä oli kaksi 18-vuotiaasta ja yksi 16-vuotias. Kahden haastateltavan lehtitilaus oli kestänyt kolmesta neljään vuoteen ja yksi haastateltavista oli ostanut pelkästään irtonumeroita. Tilaukset olivat vanhempien kustantamia. Kaksi vastaajista lopetti lukemisen vuonna 2009, yksi muutama kuukausi sitten. Yksi vastanneista oli tilannut hetken Cosmopolitania, muut eivät mitään. (Taulukko 1.)

Toinen lehden lukemisen lopettaneiden ryhmä koostui kolmesta 17-vuotiaasta, yhdestä 18-vuotiaasta, yhdestä 19-vuotiaasta sekä yhdestä 16-vuotiaasta tytöstä. Yhtä lukuun ottamatta kaikki olivat tilanneet Demiä. Tilausjaksot vaihtelivat vajaasta vuodesta viiteen vuoteen. Tilaukset olivat vanhempien tai isovanhempien maksamia, mutta yhdessä tapauksessa haastateltava oli itse osallistunut kustannuksiin. Kolmelle ei tullut tällä hetkellä lehteä tilattuna. Kaksi tilasi itselleen Trendiä, yksi Elleä ja yksi Cosmopolitania. (Taulukko 1.)

Haastateltavista suurin osa oli lopettanut Demin tilauksen tai irtonumeroiden oston 16–17-vuotiaana. Lisäksi taustatietolomakkeen avulla selvisi, että ainoastaan yksi haastateltavista oli maksanut tilauksen osittain itse. Muiden laskun olivat maksaneet vanhemmat tai isovanhemmat.

4.5 Juttujen kirjallinen tyyli

Tutkin Demin puhuttelutavan herättämiä ajatuksia kahden jutun, ”Ihastuttavan tytön” ja ”Uskon asian”, avulla. Oletukseni mukaan ensimmäinen edustaa vanhempia lukijoita ärsyttävää puhuttelutapaa, jälkimmäinen taas puhuttelee erityisesti heitä. Haastateltavat olivat lukeneet artikkelit etukäteen ja kirjanneet ylös niiden sisällön ja kielen herättämiä ajatuksia.

4.5.1 Ihastuttava tyttö

Tietyt sanat ja ilmaukset nousivat esiin sekä lukemisen lopettamista harkitsevien että lopettaneiden ryhmissä. Tällaisia olivat esimerkiksi ”jäbä”, ”hymy on kuumaa kamaa”, ”tulinen ja kipakka mimmi”, ”myrtsinen angsti” ja ”viileä vamppi”. Kaksi haastateltavista sanoi, etteivät tiedä vamppi-sanana merkitystä. Eräs haastateltavista totesi, että erityisesti poika-sanaa vastaavat synonyymit olivat turhia.

Kyl mun mielest pitää kuitenkin kirjoittaa sellast mitä se toimittaja itteki kirjottas, et ei sen tarvii yrittää niinku tulla nuoren tasolle silleen, et se yrittää käyttää jotain tosi nuorekkaita sanoja tai jos se ei niinku luonnollisesti käytä sellasii.

(Haastateltava 2)

Ensimmäisessä ryhmässä arvioitiin, että jutun kirjallinen tyyli poikkesi Demi tavallisesta, hyvästä kielestä. Haastateltavat kuitenkin kokivat jutun kielen sopivan lehteen, muttei heidän ikäryhmälleen. Tekstityyliin viitattiin nuoremmille suunnattuna teinien kieleinä, jota he eivät enää ikänsä takia voikaan ymmärtää. Eräs 18-vuotias Demin lukemisen lopettanut sanoi, että tekstin tyyli ei olisi vielä paria vuotta aiemmin vaivannut häntä. Hänen haastatteluryhmässään ”Ihastuttavan tytön” tekstiä kutsuttiin Demi-kieleksi, joka kuuluu lehteen.

Ehkä se on ihan hyvä et se on, koska ei mun mielestä Demi muuten ois niin Demi. Mut silleen, et se ei vaan enää kolahda muhun.

(Haastateltava 7)

Haastatellut eivät olleet kiinnittäneet ”Ihastuttavan tytön” kirjalliseen tyyliin huomiota juttua ensi kertaa lukiessaan. Vasta saatekirjeen (liite 2) kehotusta noudattamalla kieltä oli tutkittu tarkemmin, jolloin se oli alkanut ärsyttää.

Ja silleen just kun luki monta kertaa, silleen yritti ettiä niit sellasia juttuja, mihin ois kiinnittäny huomiota, niin sit se kielikin alko tuntuu sellaselt, et just monen lukukerran jälkee vähän sellaselt niinku kököltä.

(Haastateltava 7)

Ja sit ku vanhemmat lukijat alkaa lukee Demiä, niil on jo sellanen fiilis, et okei, tää on suunnattu vähän nuoremmille, niin sitä sä nostat näitä sanoja esiin ja tartut vaik tommosiin ku ”larppausviitta ja haltijakorvat” ja sit sä oot silleen ”voi ei”.

”Ihastuttava tyttö” -teksti herätti jälkimmäisessä lukemisen lopettaneiden ryhmässä keskustelua Demin puhuttelutavasta yleensä. Haastateltava 12 toi aiheen esiin toteamalla, että Demin jutut pyrkivät valistamaan lukijoita ja ohjaamaan heidän ajatuksiaan. Hän mainitsi esimerkkinä päihteiden käytön ja toivoi objektiivisuutta aiheen käsittelyyn. Hän myös totesi, että teksteissä puhuteltiin niin sanotusti ylhäältä alaspäin.

Tosi monet tekstit tuntuu siltä, et selvästi vanhemmat ihmiset puhuu selvästi nuoremmille, jotenki yrittää tasapainotella kielen kanssa ja sisällön kanssa, et ei oikein tiedetä, miten niille nuorille pitäis kirjoittaa.

(Haastateltava 12)

Haastateltava 6 viittasi hieman samaan asiaan mainitessaan, että usein jutut ovat hänen mielestään yhden ihmisen mielipiteitä, joissa asiat kerrotaan ”tosina”. Hän viittasi ”Keskustelun korttipakka” -juttuun, jossa kerrottiin, voiko esimerkiksi yhdyssanavirheitä puolustella laiskuudella. Haastateltava koki, ettei kirjoittaja voi määrätä, mitä saa sanoa ja mitä ei.

Haastateltava 6:n havainnossa on perää, sillä määrittelemineen on Demille tyypillinen maailmanhahmotustapa. Se näkyy teksteissä yleistämisenä ja tiettyjen tunteiden ja kokemusten luonnollistamisena. (Luukka 2003, 24–25.) Etenkin toimittajat ja asiantuntijat tapaavat määritellä ja kuvata varsinkin tunteita tai kokemuksia, kuten ”Keskustelun korttipakka” -jutussa.

4.5.2 Uskon asia

”Uskon asia” -jutun tekstityylistä pidettiin kaikissa ryhmissä. Kaunokirjallinen tyyli, sanavalinnat ja pienet yksityiskohdat olivat erityisen mieluisia. Haastateltavien mukaan kirjoittaja ei ollut värittänyt tarinaa hänelle epäluonnollisilla ilmauksilla, vaan teksti välitti olon, että ajatusten oli vain annettu tulla paperille. Lehden lukemisen lopettamista harkitsevien ryhmissä kuitenkin pohdittiin, että juttu voisi olla kirjoitettu esimerkiksi murteella, jos se olisi toimittajalle luontaisin tapa. Toisaalta se olisi saatettu kokea jutun uskottavuutta vähentävänä.

Oleellista ryhmien mielestä oli, että tekstin tyyli vaikuttaa aidolta ja kirjoittajansa näköiseltä, etenkin kun kyseessä on henkilökohtaiseen kokemukseen pohjautuva kirjoitus. Minämuotoisuus oli tärkeä, joten asiateksti ei olisi haastateltavien mielestä sopinut aiheeseen. Haastateltava 9 huomautti, että ”Uskon asian” kieli ei ollut samalla tavalla ylhäältä alas suunnattua kuin lehden muissa jutuissa.

Totesin aiemmin, että Trendi-lehti pyrkii rakentamaan lukijasuhdettaan kutsumalla lukijansa samaistumaan lehden toimittajan rooliin. ”Uskon asia” on esimerkki jutusta, jossa kirjoittaja asettuu Trendin tyyliin lukijan tasolle ja myöntää, ettei itsekään ole täydellinen. Kuten eräs haastateltavistakin totesi, tekstin taakse kätkeytyy silti Demille tyypillinen opetus, joka mainitaan suoraan ingressissä: ”Toimittaja Jenna Kämäräinen opetti hyväksymään uskovaisen sukunsa ja appivanhempansa, vaikka nämä eivät hyväksy häntä.”

Teksteissä hyvä merkki on, jos lukija ei kiinnitä tekstityyliin huomiota, totesivat sekä haastateltava 12 että 4.

Yleensä ku joku kirjottaa, niin se kirjoittaa kyl kuitenkin sen verran luontevasti, se tietää ite, millä tyylillä se ite haluis sen lukee, niin millä se sen kirjoittaa, niin yleensä enemmistö tykkää kans siitä ja loput ei välttämättä edes mieti sitä kielenkäyttöä.

(Haastateltava 4)

4.6 Lehden sisältö ja uudet lehdet

Analysoitavana olleen Demin numeron 9/2010 mieleenpainuvimmaksi jutuksi mainittiin ”Kukas se sinä olitkaan?”, ”Luotettavan aikuisen metsästys”, ”Aina varmat päivät”, kalenteriaukeama, ”Siitä tuli lehti”, muotisivut, ”Verkko on muotia”, Musen ja Jackson Rathbonen haastattelut, ”Kamppailu koulupaikasta”, ”Etkö tiedä, kuka minä olen?” ja ”Tartuntavaara”. Ryhmien välillä oli kuitenkin eroja, sillä toisessa ryhmässä hyvänä pidetty juttu saattoi toisen mielestä olla erityisen huono, kuten ”Luotettavan aikuisen metsästys” -jutun kohdalla kävi.

”Luotettavan aikuisen metsästys” ei ollut pidetty lukemisen lopettaneiden joukossa. Haastateltavien mukaan juttu sisälsi itsestäänselvyyksiä eikä aihe olisi vaatinut omaa artikkelia. Haastateltava 12 käytti juttua esimerkkinä valistamiseen pyrkivästä tekstistä.

Isovanhempien muistisairauksista kertova ”Kukas se sinä olitkaan?” mainittiin sekä lukemisen lopettamista harkitsevien että lopettaneiden ryhmissä. Haastateltava 7 mainitsi, että juttu oli poikkeava ja positiivinen yllätys Demissä.

Tää on sellanen erilainen juttu. Tää ei oo sellasta yleistä pälettämistä, että voit puhua mummon kanssa, se tekee hänet onnelliseksi. Tää on ihan erilaista, ei tällasta ois uskonu, mä en ois uskonu, et tällasta löytyy Demistä.
(Haastateltava 5)

Haastateltava 6 sanoi kuitenkin ohittaneensa sen, koska hänen isovanhempansa eivät ole enää elossa, joten kaikkia haastateltavia aihe ei kosketanut.

Oman bändin perustamisen kaltaisista pienistä ilmiöistä kertovista jutuista pidettiin Demin lukemisen lopettamista harkitsevien joukossa. Myös yksi lukemisen lopettanut kertoi lukevansa mieluiten pieniä juttuja. Molemmat lukemisen lopettaneiden ryhmät sen sijaan pitivät ajankohtaisista ja yleissivistävistä jutuista. Poliitiikkakin kiinnosti, ja toinen lukemisen lopettaneiden ryhmä koki eri maiden poliitikoista kertovan ”Etkö tiedä, kuka minä olen” -testin menevän oikeaan suuntaan. Jutun on kuitenkin oltava nuoren näkökulmasta ja siihen kaivataan ”jippoa”, joka tekee siitä kiinnostavan.

4.6.1 Trendit ja kauneus

Muoti ja trendit kiinnostivat kaikkia ryhmiä, mutta meikki- ja ihonhoitovinkkejä oli haastateltavien mielestä liikaa. Esitellyistä vaatteista haettiin vaikutteita ja ideoita kopioinnin sijaan. Kolme haastateltavista kuitenkin totesi, ettei ottaisi pukeutumiseen mallia lehdestä, sillä tyyli voisi vaikuttaa matkitulta eikä itselle sopivalta.

Kuvia pidettiin tärkeinä ja suurin osa haastateltavista mainitsi, että niitä on kiva katsoa, vaikkei teksteihin haluaisi perehtyä. Vaatteiden kohtuullista hintaa kiiteltiin. Joidenkin vaatteiden koettiin olevan suunnattu kohderyhmää vanhemmille lukijoille. Esimerkiksi

”Ratsaille” -otsikon alla esiteltyt asut mainittiin sellaisiksi, joita yläasteikäiset eivät pitäisi. Eräs lehden lukemisen lopettanut vastaaja koki, että muotisivut ovat kehittyneet siitä, kun hän luki lehteä.

Mul jäi ainaki sillee niinku, siit mitä mä oon viimeks luku tästä Demiä, siel oli sellasii noit, niinku vaatejuttuja tai sellasii niin aika positiivisel mielellä. -- Must tuntuu, et ennen nää on ollu vähän semmmosii, esittelee teinivaatteita, mut nyt nää on sellasii niinku mitä kaikist muotiblogeist ja sellasist löytää. Ihan niinku tähetskistä muotia.
(Haastateltava 5)

Haastateltava 12 oli kuitenkin eri mieltä ja totesi, että muotisivuilla esitellään liikaa tiettytyylisiä vaatteita, jotka tähtäävät yhteen ”Demi-tyyliin”. Toisaalta hän mainitsi, että Demin muotijutut sisältävät paljon elementtejä, joita näkee vanhemmille suunnatuissa muotilehdissä. Esimerkiksi jutuissa esiteltyt nilkkurit ja hatut olivat asusteita, jotka ”pyörivät kaikissa samoissa lehdissä”.

Demin lukemisen lopettamista harkitsevien mielestä lehden alkuosan Trendit-osio oli liian sekava. Vuorottelen mainoksia ja asuja sisältävät sivut voisi haastateltava 4:n mielestä muuttaa yhdeksi aukeamaksi. Catwalk-kuvat olivat hänestä hyviä, mutta haastateltavista oli häiritsevää, että kuvan ympärille oli aseteltu niin paljon erilaisia asuvaihtoehtoja.

Lehden loppupuolen neljän aukeaman ”Palataan Pariisiin” -muotikuvat olivat pidettympiä. Haastateltava 5 piti siitä, että malli oli vanhemman näköinen, ja hänestä kuvat sopivat Trendiin. Haastateltavat 9 ja 12 eivät pitäneet kuvia yhtä laadukkaina, vaikka olivatkin iloisia, että malliksi oli valittu tavallisen näköinen tyttö. He painottivat, että on tärkeää valita juttuun erikokoisia malleja, jottei synny kuvaa yhdestä oikeankokoisesta vartalosta. Currien (1999, 157) tutkimuksessa ilmeni samanlaisia ajatuksia. Selvisi, että pukeutuminen oli nuortenlehtien lukijoille tärkeää, mutta muotijuttuja pidettiin epäai-toina. Liian täydelliset mallit ja epärealistiset ruumiinkuvat herättivät lukijoissa vastustusta.

Lukemisen lopettaneiden ryhmä oli myös innostunut kannessa mainitusta hiusekstrasta, mutta siihen petyttiin. Ohjeiden koettiin olevan itsestään selviä ja numerosta toiseen

toistuvia. Haastateltava 7 toivoi, että erilaiset hiusmallit otettaisiin paremmin huomioon.

4.6.2 Lukijakokemuksia sisältävät palstat

Toisin kuin oletin, haastateltavat eivät ohittaneet lukijakokemuksia sisältäviä palstoja. Ne kuitenkin herättivät keskustelua. Kaikki haastateltavat kertoivat lukevansa palstoja, mutta esimerkiksi *Rakkausstooreihin* suhtauduttiin kaksijakoisesti. Romanttisia tarinoita pidettiin suloisina, mutta myös epäuskottavilta. *Megamokat*-palstaan suhtauduttiin puolestaan kaikkein myönteisimmin. Monelle haastateltavalle palstojen lukeminen oli koko Demin lukijasuhteen ajan ollut rutiinia, josta ei oltu vielääkään haluttu irtautua, vaikka lukijoiden kertomukset eivät enää naurattaneet entiseen tapaan.

Must tuntuu, et ne on niille kaikkein nuoremmille, ne oli ainakin ne, mistä mä aloitin Demi-jutun, kun mä en tienny mitään noista poikajutuista, ja sit varmaan katto vaan ne hauskimmat jutut sieltä.

(Haastateltava 12)

Kyl mä oikeastaan lue aina, et ne on ihan kivoja silleen. Ja just on kiva kun ne on täällä lopussa, niin sitten... En mä tiedä, miks se on kiva, että ne on lopussa, mut ne on hyvii ja on kiva, että ne on täällä.

(Haastateltava 7)

Jälkimmäisessä Demin lukemisen lopettaneiden ryhmässä otettiin esiin Cosmopolitan-lehden vastaava palsta. Haastateltava 8 sanoi lukevansa mieluummin sitä, koska pystyi samaistumaan kummelluksiin paremmin. Haastateltava 12 taas piti siitä, että Cosmopolitanissa ”mokat” on valittu tiettyyn teemaan liittyviksi.

Lukijoiden hassuja tapoja listaava *Salainen palvelu* koettiin kaikkein lapsellisimmaksi. Demin lukemisen lopettaneista kaksi ihmetteli palstalle kirjoittavien ikää ja käytti heistä sanoja ”tyhmä” ja ”hölmö”. Tästäkin huolimatta palstaa luetaan eikä sitä haluttaisi poistaa. 16-vuotias lehden lukemisen lopettamista harkitseva tyttö kuitenkin pohti, että kaikki lukijoiden kokemuksia sisältävät palstat voisivat olla tiiviimpiä ja lyhyempiä.

Demi.fi -verkkosivulta poimitut lukijakokemukset olivat pidettyjä. Haastateltavista oli hyvä, että lukijat voivat osallistua lehdentekoon ja toivoivat sitä enemmän.

4.6.3 Neuvontapalstat

Eniten toistoa oli haastateltavien mielestä kysymys-vastaus -palstoilla. Vähiten hyötyä oli *Kysy kundilta* -osiosta, jossa nuori mies antaa neuvoja lukijoille. Neuvovien palstojen koettiin olevan nuoremmille suunnattuja ja sekä kysymyksiin että vastauksiin suhtaututtiin huvittuneesti. Lehden lukemisen lopettamista harkinneet olivat kriittisimpiä palstojen suhteen ja pohtivat, että he osaisivat itsekkin vastata esitettyihin palstojen kysymyksiin. Tietoa myös ajateltiin löytyvän paremmin äidiltä, poikaystävältä tai netistä.

Mulla on ainakin sellanen tunne, että mä tiedän jo asiat niin paljon kuin mä haluan tietää. Jos mä en tiedä jotain, mä kysyn äidiltä tai lääkäriltä. Ja mun ei tarvii lähettää Demiin siitä kysymystä.
(Haastateltava 9)

Kysy kundilta -palstan ongelmana vaikutti olevan etenkin vastausten yleispätevyys, sillä haastateltavat itsekkin ymmärsivät, ettei vastaaja voi tietää, onko esimerkiksi tietty poika ihastunut kysymyksen esittäneeseen tyttöön. Eräs haastateltava ihmetteli, eikö samoja asioita voisi kysyä miespuoliselta kaverilta tai ihastuksen kohteelta. Vastaukset voivat viitata teoriaosuudessa esittämäni huomioon siitä, että 16–18-vuotiaat ovat lehden nuorempia lukijoita kokeneempia esimerkiksi seurusteluasioissa, eivätkä ihastuminen ole heille enää vieras asia. Käsittelen asiaa tarkemmin kohdassa 4.7.3 (16–18-vuotiaan lukijan elämänvaiheeseen liittyvät juttutyypit).

Kritiikistä huolimatta ajateltiin, että palstoja tarvittiin lehdessä nuorempia lukijoita varten. Etenkin lukemisen lopettamista harkitsevat alkoivat myös itse pohtia, millaisia kysymyksiä he voisivat esittää lehden asiantuntijoille. *Kysy suhteista* ja *Kysy systeriltä* vastasivat parhaiten vanhempien lukijoiden tarpeeseen etenkin silloin, kun kysymyksiä esittivät suunnilleen heidän ikäisensä lukijat.

Enemmän mä tonne lähtisin kysyä just semmost vähän niinku syvällisempää, eikä sillai, että ”voi ei, kuukautiseni ovat kolme viikkoa myöhässä, mitä teen?”
(Haastateltava 1)

Luukan (2003, 32) huomion mukaan erona palstojen suosiossa voi olla se, että terveyspalstalla vastaaja asettuu selkeään aikuisen rooliin ja antaa suositukset käskyinä. *Kysy suhteista*- ja *Kysy systeriltä* -palstoilla vastaaja pyrkii sen sijaan puhumaan kysyjälle kuin vertaiselleen, minkä todettiin aiemmin olevan Demin vanhempien lukijoiden kannalta parempi puhuttelutapa.

Haastatteluun hakeneiden joukossa oli sellaisia, jotka mainitsivat lukijakokemuksia sisältävät sekä kysymys-vastaus -palstat olevan vähiten kiinnostavia. Kahdessa hakemuksessa mainittiin kysymyspalstoilla toistuvat aiheet, jotka eivät enää tarjonneet uutta tietoa. Sekä haastattelussa että hakemuksissa Demin sanottiin tuntuvan välillä Koululainen -lehdeltä.

4.6.4 Julkkisjutut

Syyskuun numeron kannessa oli Vampyyripäiväkirjat-sarjan tähti Nina Dobrev. Hänestä oli tehty myös kahden aukeaman juttu. Julkkisuuden henkilöstä kootut jutut olivat hypoteesini mukaan sellaisia, jotka eivät kiinnosta 16–18-vuotiaita lukijoita. Tulokset eivät kuitenkaan olleet aivan yksioikoisia. Nina Dobrev -aihe ei kiinnostanut ryhmien haastateltavia, mutta se johtui osittain henkilöstä. Etenkin Demin lukemisen lopettamista harkitsevat pitivät julkkisjutuista, kun niissä esiintyi jokin heidän oman ihailunsa kohde. Kun haastattelun lopuksi pyysin jokaista kirjoittamaan, kuka julkkis Demi olisi, mainitsi kaksi ryhmän tytöistä idolin, jonka kansijutusta he olivat myös pitäneet.

Onkin todettava, että faniutta ei voi pitää vain nuoruuden ilmiönä. Nuoruusiässä fanisuhteet voivat olla intensiivisiä, sosiaalisia suhteita määrittäviä, vaihtuvia ja ohimeneviä, kun aikuisena fanius voi olla pitkäkestoista, muttei arjessa näkyvää (Nikunen 2009, 89).

Ryhmässä toivottiin, että valitut julkkikset eivät olisi aina nuoria, vaan jo uraa luoneita. Vampyyriaiheiset jutut alkoivat olla heidän mielestään jo loppuunkuluneita. Tärkeää julkkisjutulle oli lehden lukemisen lopettamista harkitsevien mielestä hyvä näkökulma. Sen avulla myös juttu tuntemattomammasta tähdestä voisi olla kiinnostava.

Yksi Demin lukemisen lopettaneista oli lukenut kansityöstä tehdyn jutun. Kaksi ryhmän tytöistä viittasi kansijuttuihin ”massana”. Demin alkuvuosien jälkeen kansikuvaan on valikoitunut kerta toisensa jälkeen ulkomaalainen naisjulkkis, kun naistenlehdissä kantta koristaa yleensä kotimainen tähti. (Luukka 2003, 23; Tormulainen 2010, 31.) Ryhmät toivoivat, että julkkis olisi vähemmän tunnettu eikä juuri sillä hetkellä pinnalla oleva. Moni toi esiin ajatuksen siitä, täytyykö julkkiuksen olla aina nuori ja hoikka. Kanteen kaivattiin myös tavallisen näköisiä ihmisiä, joita muotijutuissa nähtiin usein. Haastatteluun hakenut 16-vuotias tyttö toivoi lehdelta muutenkin maanläheisempiä juttuja:

“Mielestäni monet muutkin lehdet ovat täynnä turhaa julkisten palvontaa. Haluaisin enemmän asioita tavallisten ihmisten elämästä. Haluaisin myös enemmän mietittyjä kuvia, visuaalinen ulkonäkö tökkii monesti. -- Massa tietenkin innostuu, kun vaan näkee otsikot muoti, trendi tai kauneus. Koskaan ei puhuta siitä sisäisestä kauneudesta, taiteesta tai tavallisten ihmisten ongelmista ja onnistumisista.”

4.6.5 Juttutoiveet

Totuuden hetki -palstasta, johon myös analysoitavana ollut ”Uskon asia” kuului, pidettiin, koska siinä kirjoittaja kertoi tarinamaisesti kokemuksistaan. Palsta nousi esiin myös tutkimukseen hakeneen kirjoituksessa:

”Joka lehdestä luen silti Totuuden hetki -palstan, joka maistuu lehden jutuista eniten oikealta eläältä ja vähemmän viihteelliseltä lukijoiden tavoittelulta.”

Muidenkin Demin juttujen koettiin olevan mielenkiintoisia silloin, kun niissä kerrotaan yksittäisten ihmisten kokemuksista ja elämästä. Esimerkiksi juttujen yhteydessä olevat toimittajien kommentit olivat pidettyjä, sillä ne antoivat vastausten mukaan kasvot tekstille. Eräs haastateltava totesi, että esimerkiksi analysoitavana ollut ”Ihastuttava tyttö” -juttu olisi ollut parempi, jos siinä olisi tuotu esiin yksittäinen henkilö. Haastateltavat olivat kiinnostuneet ihmisten ajatuksista ja mielipiteistä myös kolumnien ja *Tositarinoiden* muodossa. Lisäksi harrastusta tai ammattia käsittelevän jutun koettiin olevan paras, kun joku siihen perehtynyt kertoo kokemuksistaan.

Jos jollain ihmisel on oikeesti asiaa sanottavana jostain jutusta, niin kyl mun mielest ne kannattaa aina silleen ottaa lehteen.
(Haastateltava 2)

Toisaalta aiemmin tehdyssä tutkimuksessa jo 14–15-vuotiaat tytöt kaipasivat nuorten-kirjoihin ja -lehtiin lisää nuorten omia tarinoita. (Mustonen ym. 1992, 245) Halu lukea henkilökohtaisia, samaistumiskohteita sisältäviä tekstejä ei siis ole välttämättä ikään si-dottu.

Koulutukseen liittyviä juttuja kaivattiin ylipäätään enemmän, sillä moni alkoi jo miettiä, mitä haluaa tehdä toisen asteen koulutuksen jälkeen. Myös vaihto-opiskeluajasta halut-tiin tietoa esimerkiksi päiväkirjamuodossa. Ammatit olivat toinen aihepiiri, josta tahdot-tiin tietää enemmän. Työnkuvan sijaan ammattiin pääseminen kiinnosti enemmän. Eri-tyisesti lyhyitä esittelyjä hieman erikoisemmista ammasteista kaivattiin. Nämä aiheet ei-vät kuitenkaan nousseet tutkimuksissa vahvasti esiin.

Yhteiskunnallisuus ja politiikka nousivat usein esiin toiveaiheista puhuttaessa. Afrikka-laisia koululaisia käsittelevästä ”Kamppailu koulupaikasta” -jutusta pidettiin, koska siinä tuotiin esiin maailmanlaajuinen epäkohta. Myös ”Uskon asiassa” käsitelty lestadio-laisuus oli haastateltavista mielenkiintoinen aihe. Jutusta pidettiin, koska se perustui aitoon kokemukseen ja oli lukijoille ajankohtainen. Aiheina uskonto ja toisaalta seurus-telusuhde, jota vanhemmat eivät hyväksy, kiinnostivat haastateltavia. Uskonnosta lu-keminen ei kuitenkaan olisi kiinnostanut nuorempana. Lehden lukemisen lopettamista harkitseva haastateltava 4 sanoi, että kirjoittaja voisi olla vaikka ”80-vuotias kurttuinen mummo, jos aihe ja tyyli ovat mielenkiintoisia”.

Haastateltavat kokivat vaikeaksi nimetä tiettyjä aiheita, joista he toivoisivat juttuja. Ym-päristö, ilmiöt ja globaalit asiat kuitenkin mainittiin. Asiajuttujen ei haluttu olevan liian suuressa roolissa, koska Demi on tarkoitettu ”hömpäksi”. Haastateltavat myös ajatteli-vat, etteivät asiapitoiset jutut kiinnostaa nuorempia lukijoita.

Vaik ei ne silleen ehkä oo Demin lukijakunnalle niin kiinnostavia, et tuskin jotkut ysiluokkalaiset haluaa lukea jostain kehitysmaan nälänhädästä suunnilleen --
(Haastateltava 7)

Kiinnostus esimerkiksi kierrätystä kohtaan vaikuttaakin lisääntyvän 15–19-vuotiaasta 20–25-vuotiaisiin. Toisaalta nuorille on yleistä, että ympäristöasioista ollaan tietoisia, mutta niiden takia ei olla valmiita muuttamaan omaa toimintaa. (Haanpää 2005, 129–130.)

4.6.6 Esiin noussutta

Vaikka Demin ulkoasusta ei erikseen kysytty, nousi se spontaanisti esiin kaikissa haastatteluissa. Asiasta oltiin kuitenkin montaa mieltä. Keskustelua syntyi sekä juttujen pirstaleisuudesta että värien käytöstä. *Trendit*-palsta edusti monen mielestä eniten epäselvää ulkoasua. Catwalk-kuvan päälle asetettuja, syvättyjä kuvia oli liikaa.

Valkoinen pohja ja siihen kasa eri vaatteita ja catwalk-kuva, et sitä vois monipuolistaa.
(Haastateltava 12)

Demin lukemisen lopettamista harkitsevien ensimmäisessä ryhmässä oltiin sitä mieltä, että lehti on liian värikäs. Kirkkaankeltainen ja muut räikeät värit häiritsivät lukijoita ja he toivoivat sivuille rauhallisempaa ulkonäköä. Ryhmä ei pitänyt myöskään liian monista mainoksista, jotka sekoittuivat lehden omiin artikkeleihin. Esimerkkinä hyvistä väreistä oli haastateltava 7:n mukaan ”Palataan Pariisiin” -muotisivujen ruskeansävyiset kuvat.

Haastattelujen aikana esiin nousi myös ennalta-arvaamattomia kiinnostusten kohteita. Milanoa ja paikallista katumuotia käsittelevä ”Muodin mekka” -juttu nousi spontaanisti pidetyimpien joukkoon. Jutussa kiinnostivat sekä tavallisten ihmisten asut että vieras kulttuuri. Suurin osa kuitenkin kritisoi Milanon ostospaikkojen esittelyä, sillä kukaan haastateltavista ei uskonut tarvitsevänsä listaa, vaikka matkustaisikin Milanoon. Matkoista kaivattiin tietoa laajemmin. Mielenkiintoisemmasta matkajuttutyypistä oltiin kuitenkin montaa mieltä.

Mut vois olla matkailust muutenki, et ei aina vaan tarvii olla shoppailuun liittyvää, vaan yleisesti kaikkee silleen. Et esimerkiksi mä tykkään tosi paljon, kun Cosmossa on matkailua, oli se sitten

vaikka Italiassa, niin kysytään italialaisilta henkilöiltä, et ne kertoo parhaimmat shoppailupaikat, iltaelämän, kaikkee, ja sit muutenki kerrotaan siitä alueesta yleensäkin.

(Haastateltava 8)

Esim. Cosmol on mun mielest tosi huonot ne, kun siel on aina suurinpiirtein vikalla sivulla se niinku matkaosuus, siin on just niinku lueteltu kolme ravintolaa, mis sä syöt, ja kolme kahvilaa, missä voit käydä kahvilla, ja sit liuta niitä shoppailupaikkoja.

(Haastateltava 1)

Kiinnostavin matkailujuttu oli kaikkien mielestä sellainen, jossa tutustuttiin aivan uuteen paikkaan. Kahdessa ryhmässä todettiin esimerkiksi New Yorkin olevan liian usein käsitelty. Kohteen ei tarvinnut olla sellainen, johon lukijan olisi realistista matkustaa – halu tietää uusista paikoista oli oleellisinta.

Niin, esim. Hesaris ku on matkajuttu, niin mun melkein aina kun mä luen nii oli se mikä tahansa, niin mun tekee mieli mennä sinne. Vähän aikaa sit oli Panama, ja en mä just ollu ajatellu sitä ikinä, mut se oli jotenki niin kivasti kerrottu, et ”voi, mäkin haluaisin nähä ton”.

(Haastateltava 5)

Toisaalta kaivattiin tietoa myös itselle sopivista matkoista, kuten interrailista ja aiemmin mainitusta vaihto-oppilasvuodesta. Kaikille maahan pääseminen ei ollut tärkein haave, sillä esimerkiksi haastateltava 10 ehdotti matkajuttua, ”josta voisi ottaa ilon irti kotonaan”.

4.7 Ikä ja elämänvaihe

Mulle tää on aina ollu jotenki tosi rakas. Mulle se on elämänvaiheen loppu.

(Haastateltava 12)

4.7.1 Demistä luopumisen herättämät tunteet

Demistä luopumiseen suhtauduttiin joko haikein, ristiriitaisin tai välinpitämättömin tuntein. Epävarmimpia olivat ymmärrettävästi lehden lukemisen lopettamista harkitsevat. Kukaan heistä ei halunnut luopua lehdestä ainakaan kokonaan, vaan kaikki harkitsivat tilauksen päättämisen jälkeen ostavansa irtonumeroita. Haastateltava 4 kertoi säilyttävänsä lehtiä edelleen ja palaavansa niihin välillä.

Moni lukemisen lopettaneista muisteli lehden tilauksen lopettamista haikkeudella. Lukemisesta luovuttiin siinä vaiheessa, kun lehti ei enää tuntunut tarjoavan mitään uutta. Lehteä yritettiin jopa lukea ”väkisin”, mutta sivuja päädyttiin selailemaan nopeasti läpi. 17-vuotias tutkimukseen hakenut tyttö lopetti Demin tilauksen lukion alussa ja kuvaili syitä näin:

”Kahlasin lehden läpi alle puolessa tunnissa, kun se tipahti postilaatikkoon, ja sitten lehti vain jäi laatikkoon lojumaan, kun taas aikaisemmin säästelin lehden osioita kuukauden ajan ja palasin sen pariin uudestaan ja uudestaan.”

Lukemisen lopettaneiden joukossa oli myös sellaisia, joille Demistä luopuminen ei aiheuttanut erityisiä tunnekuohuja. Tällaisia olivat esimerkiksi haastateltavat 6 ja 13. Kiintymys Demiin näyttikin olevan verrannollinen siihen, kuinka kauan ja tiiviisti lehteä oli lukenut. Lehdestä luopuminen oli selvästi vaikeampaa niille, joille lehti oli tullut tilattuna vuosikausia.

Demiin viitattiin sekä haastatteluissa että tutkimushakemuksissa muun muassa ”henkireikä”, ”tukipilarina”, ”ystävänä” ja ”auttavana kätenä”. Moni oli kulkenut varhaisnuoruudesta aikuisuuteen nyt 12-vuotias Demi rinnallaan. Tämä ”naiseksi opettamisen” prosessi välittyy myös Demin sisällöstä. Lehden kuvaama tyttöys on ihmissuhteiden verkossa toimimisen opettelua sekä tasapainottelua rakkauden, seksin, oikean ja väärän, normaalin ja epänormaalin rajoilla. (Luukka 2003, 35.) Tämän olivat havainneet myös jotkut haastateltavista, ja esimerkiksi haastateltava 8 kuvaili Demin ihannelukijaa näin:

Semmonen 14-15-vuotias, jolla monet asiat on edessä, ja sit se vähän hapuilee, et miten mä teen, tulee ensimmäisiä ihastuksia, ensimmäiset suudelmat.

(Haastateltava 8)

Demin lukemisen lopettamiseen saattoivat vaikuttaa myös ulkoiset paineet. Haastatteluissa Demillä sanottiin olevan ”huono maine” koulussa ja muut pitivät sitä ”teinityttöjen raamattuna”. Eräs haastateltavista kertoi olevansa lukiossa, jossa arvostettiin aka-

teemisuutta ja hyviä arvosanoja, joten Demin lukemista pidettiin nolona. Tutkimukseen hakenut 18-vuotias tyttö kirjoitti näin:

”Myöskin koin jotenkin noloksi jos ilmoitin lukevani Demiä, koska sitä pidetään "pissisten" lehtenä, eikä niinkään vakavana ja asiallisena.”

4.7.2 Demin ihannelukija ja Demi julkkiksena

Ihannelukija oli haastateltavien mielestä keskimäärin 14–15-vuotias, yläasteikäinen tyttö. Iäksi mainittiin kerran myös 13-vuotias ja kerran 16-vuotias. Lukijaa kuvaavat sanat olivat kuitenkin hyvin erilaisia. Kielteisimpiä kuvailuja käytti lukemisen lopettaneiden ensimmäinen ryhmä. Tyypillistä Demin lukijaa kuvattiin pissikseksi, pinnalliseksi, meikinaamaksi ja hyvin muotitietoiseksi tytöksi, joka pitää syvällisenä tv-ohjelman pohtimista.

Muut ryhmät suhtautuivat ihannelukijaan myönteisemmin. Heistä ihannelukija poikkesi hieman massasta, muttei ollut ihmisenä ääripää. Lukemisen lopettaneiden jälkimmäinen ryhmä kuvasi ihannelukijaa myös ihan tavalliseksi, itseään etsiväksi teini-ikäiseksi tytöksi, joka elää ympäristön myllerryksen keskellä. Lukemisen lopettamista harkitsevat pitivät ihannelukijaa yhteiskunnallisista asioista kiinnostuneena, iloisena, sosiaalisena ja hyvänä tyyppinä, joka ei välitä vain ulkonäöstään ja vastakkaisesta sukupuolesta.

Kuten kappaleessa 4.2 mainitsin, haastateltavia pyydettiin kirjoittamaan, kuka julkkis Demi olisi ja miksi. Tulokset vastasivat melko hyvin ihannelukijan kuvauksia. Kaikki Demin lukemisen lopettamista harkitsevat näkivät Demin julkisuuden henkilönä, jota he itsekkin voisivat ihailla. Demin mainittiin olevan kuin pieni ja pippurinen Eva Longoria, nuori, kaunis ja monilahjakas nimeämätön julkkis, järkevä ja mielenkiintoinen Keira Knightley ja muodikas, itsensä hyväksyvä Carrie Bradshaw. Henkilöiden piirteet ovat sellaisia, joita vastaajat ehkä haluaisivat itselleen tai ainakin arvostavat. Esimerkiksi Sinkkuelämästä tutun Carrien eli Sarah Jessica Parkerin mainitsi haastateltava 4, joka lisäksi loppuun haluavansa itsekkin olla kuin hän.

Lukemisen lopettaneiden ensimmäinen ryhmä kuvaili julkkiksia kielteisimmin sanoin. Ihannelukijan tavoin julkkis-Demi oli pinnallinen, muodikas hölmö ja tyrkky. Ammatiltaan hän on yhden kappaleen avulla tunnetuksi tullut laulaja, The Hills -sarjan näyttelijä tai Eva Longoria. Tässäkin tapauksessa julkkis on kuitenkin vastaajia hieman vanhempi.

Demin lukemisen lopettaneiden jälkimmäisessä ryhmässä mainittiin kaksi kertaa Hannah Montana -tähti Miley Cyrus, kerran toinen Disney-sarjan näyttelijä Demi Lovato, Emma Watson ja nuori Meryl Streep. Julkkis-Demille annettiin tavallisia piirteitä: hie-
man ujo, itseään etsivä, helposti lähestyttävä, tyttömäinen, muodikas, ajankohtainen ja parhaimmillaan syvälinen. Kaksi haastateltavista mainitsi, että julkkiksen on oltava nuori, koska Demi on nuorille suunnattu.

Etenkin ensimmäisen ryhmän mainitsevat julkkikset edustavat itsenäisiä ja vahvoja naisia. Aino Tormulainen (2010, 114) onkin todennut pro gradussaan, että Demin henkilöjutut tarjoilevat voimakkaita naiskuvia, joissa haastateltavat ovat rohkeita oman asiansa osajia. Peggy Tally (2005, 317–319) pohtii ilmiön johtuvan siitä, että tämä sukupolvi on kasvanut ”girl power” -käsitteen aikana ja etsii sen takia roolimalleikseen vahvoja naishahmoja. Ikäistään vanhempien naisjulkkisten seuraaminen johtuu siitä, että julkkikset ovat olleet haastateltavien elämässä jo heidän kasvaessaan. Varhaisteini-ikäiset ovat kiinnostuneet elokuvista, joissa juoni ei ole liian aikuisille suunnattu ja naisnäyttelijä on tuttu televisiosta tai lehdistä. Tytöt eivät siis automaattisesti ihaile vain omanikäisiään julkkiksia.

4.7.3 16–18-vuotiaan lukijan elämänvaiheeseen liittyvät juttutyypit

Teoriaosuudessa pohdin Demin 16–18-vuotiaiden lukijoiden elävän myöhäisnuoruuden vaihetta, johon kuuluvat irrottautuminen vanhemmista ja lapsuudenkodista, oman arvomaailman muodostuminen, vakiintuneeseen parisuhteeseen asettuminen sekä uran valinta. Sekä haastatteluissa että haastatteluun hakeneiden kirjoituksissa mainittiin usein, etteivät ensi-ihastukset ja vastakkaisen sukupuolen huomion kiinnittäminen ole enää ajankohtaista. Haastateltava 5 kirjoitti tutkimukseen hakiessaan näin:

“Lehdessä pyörivä tieto alkoi tuntua itsestäänselvyyksiltä, eivätkä minun ikäiselleni suunnatulta, kun puhuttiin menkköjen alkamisesta, yläasteen aloittamisesta ja ekoista kerroista, kun olin melkein kaiken jo kokenut itse.”

Luukan (2003, 30) havainnon mukaan Demissä nuoruus, tyttöys ja naiseksi kasvaminen rakentuu ongelmina. Suurin osa jutuista käsittelee hänen mukaansa tunne-elämän, ihmissuhteiden tai terveyden ongelmaa, jonka käsittelyssä lehti ottaa auttajan roolin. Tutkimuksessa selvitin, ovatko Demin itsetuntoa ja suhteita käsittelevät jutut vielä tarpeellisia 16–18-vuotialle.

Ihastumista ja vastakkaista sukupuolta käsiteltiin puhuttelutavan analysoinnissa käytetyssä ”Ihastuttava tyttö” -tekstissä. Haastateltavat kokivat, että juttu oli suunnattu selkeästi heitä nuoremmille ja sellaisille, joilla ei ole kokemusta seurustelusta. Kaikki eivät kuitenkaan uskoneet, että jutusta olisi ollut heille hyötyä aiemminkaan. Juttutyypinä näin käskevä juttu ei saanut kiitosta. Haastateltava 3 totesi, että rakkaus on kahden ihmisen välinen asia, eikä ketään voi saada ihastumaan pelkästään niksien avulla.

Jutun mainittiin myös olevan ristiriitainen. Toisaalta tekstissä neuvottiin, miten lukija voi omana itsenään valloittaa ihastuksensa kohteen, mutta samalla kehoitettiin muuttamaan esimerkiksi omaa tyyliä. Haastateltavia ärsyttivät ”itsestäänselvyydet”. Yhden vastaajan mukaan jokainen lukija kyllä ymmärtää, että peseytyminen on tärkeää, eikä sitä tarvitse erikseen mainita.

Oli jotain sellasii niin tyhmii kohtii, et oikeesti mä nauroin, et eikai joku tee tällain. Tai siis jotenki, siis ne oli sellasii, et joku ihastunu olis tehny tän listan itteki, koska tääl oli jotain, että älä muuta itseäsi, mut sit kuitenkin oli silleen, et ”jos haluat kuitenkin laajentaa potentiaalisen kundien skaalaa, muokkaa tyyliäsi hieman aiempaa neutraalimmaksi”, neuvottiin tällasia asioita, niin mul oli silleen, ai piti sit kuitenkin muuttaa itteään.

(Haastateltava 5)

Tutkimukseen hakeneiden joukossa seurustelua käsittelevien juttujen koettiin olevan nuoremmille suunnattuja, ja enemmän tietoa kaivattiin esimerkiksi seksistä. 17-vuotias tyttö kirjoitti seuraavasti:

”Demi ei tunnu enää auttavalta kädeltä minulle. Minua ei kiinnosta eka kerta, ei miten aloittaa seurustelu, ei se takapenkin jöröjukka, jota en ikinä tule saamaan. Alan olemaan nuori nainen. Nuorella naisella on omat ongelmansa.”

Itsevarmuutta käsitteli syyskuun numeron ”Aina varmat päivät” -juttu. Tormulaisen (2010, 65) mukaan tällaiset kannustavat ja erilaisuuteen kasvattavat, jopa hieman mediakriittiset tekstit kuuluvat Demin ”ihana sinä” -asenteeseen, joka ilmenee eri tavoin läpi lehden. Haastateltavat näkivät tekstin tyypillisenä Demiin kuuluvana itsetuntojuttuna, joita on heidän mielestään lähes joka numerossa. Demin lukemisen lopettaneiden ensimmäinen ja toinen ryhmä olivat yhtä mieltä siitä, että itsetuntojuttuja tarvitaan nuorempia lukijoita varten. Haastateltava 6 kuitenkin pohti, voisivatko tällaiset jutut auttaa parantamaan itsetuntoa. Hänestä ”aito itsevarmuus” tulee luonnostaan, ei lehdestä lukemalla. Samaa pohti tutkimukseen hakenut 16-vuotias tyttö:

”Silti tuntuu, että vaikka kuinka monta kertaa Demin ihastuttavat toimittajat kertoisivat minulle, että olen upea juuri tällaisena kuin olen ja että noloistuminen ei kannata, tai antavat tuhat vinkkiä kohottaa itseluottamusta, ne eivät varsinaisesti paranna elämänlaatuani.”

Osa haastateltavista asui jo omillaan, ja muillekin pois kotoa muuttaminen on ajankohtaista muutaman vuoden sisällä. Syyskuun numerossa oli oman huoneen sisustusta käsittelevä juttu ”Läksyluksusta”. Tutkin sen avulla haastateltavien suhtautumista kodin perustamiseen ja sisustamiseen.

Useimmat eivät kokeneet oman huoneen remonttia ajankohtaiseksi. Syyt kuitenkin vaihtelivat. Demin lukemisen lopettamista harkitsevat suhtautuivat juttuun kielteisimmin, sillä nykyinen huone oli liian pieni tai perheen talous ei sallinut remontointia. Sisustus kiinnosti, mutta vasta omaa kotia tai mökkiä ajatellen. Jutun myös ajateltiin olevan liian suppea, ja sisustusvinkkejä haettiin mieluummin esimerkiksi Deco-lehdestä.

Ei näist mun mielest oo kauheesti apuu. Välil jos halua jotain sisustusjuttuja, niin sit lukee jotain oikeesti sisustuslehteä, mis on oikeesti sellai vaihtoehtoja, mut täs on vaan just tälleen yks tällanen huonetyyppi, haluatko toteuttaa sen. En.
(Haastateltava 2)

Demin lukemisen lopettaneiden toisessa ryhmässä todettiin, että haastateltavien iässä ei enää sisusteta läksynurkkaa varten. Haastateltava 5 huomauttikin, että juttu ei ollut hänestä itselle ajankohtainen tai kiinnostava. Myös tässä ryhmässä pohdittiin jutun sisältävän liian vähän sisustusta, ja heistä se kohdistui enemmän askarteluun.

Just kun me mietitään sisustamista, niin meil on ehkä just oma koti tulossa ja kaikkee tällast, niin ei me ooteta mitään tällasta, vaik me tarvitaan sisustusideoita ja vinkkejä ja lähteitä, ei se kyl tällasest tuu, koska ei täs oo just silleen sisältöä. Täs on irtonaista lamppuu, mut mä voin mennä kauppaan ja kattoo noit lamppuja.

(Haastateltava 5)

Haastateltava 7 mainitsi etsivänsä sisustusvinkkejä esimerkiksi Kotivinkistä, jossa esitellään enemmän yksityiskohtia ja kokonaisia koteja. Hänestä Läksyluksusta-juttu ei palvelut nuorempiakaan lukijoita, koska oleelliset asiat, kuten ergonominen työasento, puuttuivat. Ryhmä toivoi, että sisustusjutuissa huomioitaisiin paremmin eri-ikäisten lukijoiden budjetit, eikä oletettaisi vanhempien kustantavan sisustusta. Juttuaiheeksi esitettiin esimerkiksi ensimmäisen oman asunnon laittamista pikkurahalla.

Juttu kiinnosti viimeisessä ryhmässä yllättäen kahta henkilöä, jotka olivat jo muuttaneet omilleen, ja jutun koki puolestaan epäkiinnostavaksi haastateltava, joka asui edelleen perheensä luona. Muuten jutusta pidettiin, sillä sen koettiin antavan inspiraatiota ja olevan visuaalisesti kaunis. Sisustusjutut mainittiin myös tutkimukseen hakaneiden joukossa:

“Syy, miksi tilasin Demiä, oli se, että siellä oli paljon nuoria ihmisiä koskevia tosiartikkeleita, esim. neuvoja terveellisiin elämäntapoihin ja toisinaan sisustusvinkkejä. Pidin niistä varsinkin sen jälkeen, kun muutin asumaan yksin 16-vuotiaana. Demin vinkeistä oli silloin paljon hyötyä.”

Juuri 15–18-vuotiaana nuori etsii itseään todella. Esimerkiksi harrastusten, seurustelun, vaihto-oppilasvuoden, matkustelun, opiskelun, kesätöiden ja erilaisten kokeilujen avulla jäsennetään omaa identiteettiä. (Vuorinen 1998, 218.) Ei siis liene yllättävää, että juuri nämä asiat ovat nousseet pitkän tutkimusta toivottujen aiheiden joukkoon.

Mutta kuten Mustonen (2001, 119) alan tutkimuksiin perehtyneenä toteaa, identiteetti ei ole koskaan lopullinen. Siksi myös Demin 16–18-vuotiaat tarvitsevat rakennusaineita

oman minuutensa kokoamiseen eivätkä torju täysin esimerkiksi kysymys-vastaus-palstojen tarjoamaa apua. Helena Helveen (2002, 147) tutkimus nuorten arvoista ja asenteista paljasti, että nuoret kokevat monet aikuistumiseen liittyvät asiat vaikeiksi. Tällaisia olivat esimerkiksi opiskelu, seurustelu ja kodin perustaminen. Tuen tarve ei siis lakkaa, vaikka nuoren psykologinen kehitys on siirtynyt eteenpäin.

4.7.4 Uudet lehdet

Vaikka kaikki haastateltavat kokivat olevansa liian vanhoja Demin lukijoiksi, oli sille vaikeaa löytää korviketta. Tyypillisesti alettiin lukea Trendiä, Cosmopolitania ja Elleä. Demin kilpailijaa Miss Mixiä ei luettu, koska sen koettiin olevan vielä nuoremmille suunnattu. Suomalaisen korvikkeen puuttuessa uusia vaihtoehtoja oli etsitty ulkomaisista nuortenlehdistä. Myös naistenlehtiä, kuten Kotivinkkiä, luettiin satunnaisesti. Eräs haastateltava harmitteli, että 16–18-vuotiaat olivat joutuneet väliinputoajaikään, jolle ei markkinoilla ole tarjolla sopivaa lehteä.

Ryhmät tiedostivat, että esimerkiksi Cosmopolitan on tarkoitettu heidän ikäisilleen. Suurimman osan mielestä lehden jutut eivät kuitenkaan olleet heille vielä täysin ajankohtaisia.

Sis on just jotain, et työelämäs ja vakiintunees parisuhteet oleville, tai sit sellasille kaksvitosisille, jotka ei halua parisuhdetta, vaan harrastaa irtosuhteita tai jotain niinku, et ne on sit liian vanhoille ehkä.

(Haastateltava 7)

Haastateltava 8 oli löytänyt Cosmopolitanista korvikkeen Demille. Hänestä lehti oli paremmin sopiva kuin esimerkiksi Trendi. Haastateltava 11 oli tyytyväinen amerikkalaiseen Nylon-lehteen, jonka kuvista hän erityisesti piti.

Monessa tutkimukseen hakeneen kirjoituksessa mainittiin Cosmopolitan, mutta tässäkin joukossa usea mainitsi lehden olevan hieman vanhemmille suunnattu. Kun ryhmähaastattelussa Cosmopolitanin heikkoudeksi mainittiin se, että se käsitteli vain juhlimista ja seksiä, olivat aiheet erään tutkimukseen hakeneen 17-vuotiaan tytön mielestä juuri kiinnostavinta lehdessä:

”Toinen samantyyppinen lehti, Cosmopolitan, alkoi kiehtoa, sillä se kertoi enemmän seksistä, nuorena naisena (nimenomaan naisena, ei teininä) olemisesta ja jutut olivat muutenkin ”tuhmempia” ja ”räväkämpiä.”

Trendi-lehdessä pidettiin siitä, että aiheita käsiteltiin laajemmin ja ne olivat usein globaaleja. Haastateltavat 6 ja 7 pitivät ”toimittaja kokeilee” -tyyppisistä jutuista. Demin muotijuttuja verrattiin usein juuri Trendin vastaaviin aina asuista sivujen ulkonäköön. Toisaalta työelämää ja rahankäyttöä koskevat jutut eivät tuntuneet lukioikäisestä ajankohtaisilta.

Nykypäivän nuoret ajattelevat menevänsä naimisiin vasta lähempänä 30:tä ikävuotta, ja perheen perustetaan vielä vuosia myöhemmin. Oikean opiskelualakin löydetään paljon omia vanhempia myöhemmin, pääättelee Robin Marantz Henig New York Timesiin kirjoittamassaan artikkelissa. Hän viittaa myös tutkimustuloksiin, joiden mukaan murrosiän ja nuoren aikuisuuden välille on tullut täysin uusi ikävaihe. (Marantz 2010, 3.)

Demin kohderyhmän loppupään lukijat elävätkin aikana, jolloin nuoruusikä on pidentynyt. Se alkaa aiemmin ja loppuu myöhemmin kuin ennen. Aikuistuminen tuntuu tylsältä ja rutiininomaiselta, ja harva sitoutuu työhön tai parisuhteeseen jo 20-vuotiaana. Helena Helve (2002, 230–231) on viitannut tällaiseen ihmistyyppiin elitistinuorina. He ovat koulutettuja, uratietoisia ja kunnianhimoisia, mutta haluttomia sopeutumaan tylsiin arkirutiineihin. Elitistinuoret ovat valmiita patkätöihin ja matkusteluun ja omaksuvat vielä saman elämäntavan, joka on tyypillinen nuorisokulttuurissa. Monelle Demin lukijalle uuden lehden löytäminen voi tuottaa ongelmia myös siksi, ettei olla valmiita siirtymään ”aikuisten naisten” lehtiin. Vapaasta nuoruusiästä halutaan pitää kiinni.

Moni koki, ettei muihin lehtiin enää syventynyt samalla tavalla kuin Demiin ennen. Lehtiä selailtiin yksin tai porukassa tai niistä katsottiin pelkät kuvat. Haastateltava 1 mainitsi lukevansa Trendiä vain tietyn kolumnin takia. Myöskään muiden lehtien ilmentymistä ei odotettu yhtä paljon.

Mul ei oo syntyny mihinkään lehteen sellast, et mun pitää lukee sielt tetyt jutut, niinku täs Demis oli aina joku sellai ihme säännöllisyys ja rytmi. Mut sielt lukee, jos löytyy, sellasia itteään kiinnostavia ja ajankohtaisia asioita.

Ilmiön huomasi myös Minna-Riitta Luukka vuosituhannen vaihteessa tehdyssä nuorten mediankäyttöä koskevassa tutkimuksessa. Kun 13–15-vuotiaista nuortenlehtiä luki useamman kuin kerran melkein 40 prosenttia, oli 17–19-vuotiaiden kohdalla pelkkä selailu yleisin tapa lukea aikakauslehtiä ja vain 10 prosenttia luki lehden useampaan kertaan. (Luukka ym. 2001, 132)

Levikintarkastuksen perusteella alle 18-vuotiaiden lukemisessa korostuvat lasten ja nuorten lehdet, mutta kaksi kolmasosaa heistä lukee myös jotain tutkimuksessa mukana ollutta sanomalehteä (Levikintarkastus 2010). Moni olikin vaihtanut aikakauslehdet sanomalehtiin, ja erityisesti Helsingin Sanomat mainittiin usein kiinnostusta herättäväksi, mikä tosin johtuu todennäköisesti haastateltavien asuinpaikasta. Kuukausiliitteen laajat ja ajankohtaiset jutut olivat haastateltava 6:n mieleen. Ulkomaisista lehdistä luettiin *Ny-lonia*, *Teen Vogueta*, *Seventeenia* ja *Cosmopolitania*. Lehtien ongelmaksi koettiin niiden korkea hinta, mikä teki lehtien ostopäätöksestä tarkkaan harkitun. Demiäkään ei edullisemmasta hinnasta huolimatta ostettu yleensä hetken mielihoiteesta. Kanteen ja juttuihin perehdyttiin etukäteen, koska vain muutamasta hyväksi havaitusta jutusta ei oltu valmiita maksamaan viittä euroa.

Moni oli tai on edelleen *demi.fi* -verkkosivun käyttäjä. Netissä luettiin lisäksi muotiblogeja ja satunnaisia julkisjuoruja. Eräs tutkimukseen hakenut, vuonna 1993 syntynyt tyttö ehdotti Demille omaa muotiblogaajaa, joka kertoisi elämäntyylei- ja muotivinkkejä. Internetin ei kuitenkaan mainittu korvanneen aikakauslehtiä. Aikakausmedian ja Itellan (2008) tekemän nuorten ja aikakauslehtien suhdetta selvittäneen tutkimuksen perusteella onkin todettu, että verkkoympäristö ei voita painettua lehteä. Painettuun lehteen liittyy tutkimuksen mukaan positiivisia mielikuvia rentoutumisesta, itsensä hemmottelusta ja tyhjien hetkien täyttämisestä. Aikakauslehtien kilpailuetu on nuorten mielestä toimitajat, joiden näkökulmaa verkko ei voi korvata ja jotka luovat aikakauslehden henkilökohtaisemman suhteen.

5 Johtopäätökset

Opinnäytetyöni päämääränä oli selvittää, miksi Demin 16–18-vuotiaat lukijat eivät enää koe lehteä omakseen ja mihin he tämän takia siirtyvät. Tämän kappaleen tarkoituksena on esitellä tutkimustuloksia ja muodostaa niiden pohjalta esimerkki Demin lukemisen lopettavasta lukijasta.

Vaikka tutkimukseni koski vain tietyn aikakauslehden lukijoita, voi se hyödyntää nuorten lukutottumuksista kiinnostuneita yleisestikin. Tulosten avulla voidaan eritellä tietyn lukijaryhmän tarpeita, toiveita ja kiinnostuksen kohteita, jotta heidät voidaan huomioida paremmin ikäryhmälle kohdennetuissa lehdissä.

5.1 Tutkimustulokset

Tutkimuskysymykseni oli ”Miksi 16–18-vuotiaat lukijat luopuvat Demistä?” Jätin tutkimuskysymyksen tarkoituksella avoimeksi ja esitin tukeviksi alakysymyksiksi ”Mitkä ovat syyt lukemisen lopettamiselle” ja ”Miten muut lehdet täyttävät lukijoiden tarpeita Demiä paremmin”.

Tutkin Demin luopumista kolmen hypoteesin avulla. Tutkimuksen avulla osa hypoteeseista vahvistui ja osa osoittautui vääräksi. Tutkimuksessa paljastui myös paljon hypoteesien ulkopuolisia asioita. Mikään yksittäinen syy lehden lukemisen lopettamiseksi ei noussut muiden edelle, mutta etenkin Demi-lehden sisällölliset puutteet vaikuttivat lehdestä luopumiseen. Lehti ei kasva lukijoidensa mukana, ja haastatellut 16-18-vuotiaat lukijat kokivat, että kun tietyt murrosikään liittyvät aiheet eivät enää olleet heille ajankohtaisia, Demi ei enää tarjonnut kiinnostavaa luettavaa.

Mikään juttutyyppi ei herättänyt vastustusta, toisin kuin olin odottanut. Hypoteesini perusteella julkisjutut ja neuvontapalstat ovat vähiten kiinnostavia. Vaikka tutkimuksessa selvisi, että neuvontapalstojen lapsellisilta tuntuville kysymyksille naureskellaan ja että isoja julkisjuttuja ei aina jakseta lukea, eivät kummatkaan olleet juttutyyppeinä sellaisia, jotka olisi haluttu poistaa Demistä. Myös lukijakokemuksia sisältäviä palstoja luettiin ja ne haluttiin säilyttää. Sen sijaan muutijuttuja ei hypoteesin

vastaisesti kaivattu enempää, vaikka nykyisistä trendiaiheisista artikkeleista ja kuvista pidettiinkin.

Lehteen ei kaivattu suuria muutoksia kenties sen vuoksi, että Demin koettiin olevan tarkoitettu hieman nuoremmille. Esimerkiksi lehden kieleen viitattiin “Demi-kielenä”, ja sitä pidettiin lehden olennaisena osana. Koska lehti oli ollut useimmille haastateltaville tärkeä tuki läpi murrosiän, sen toivottiin auttavan nyt muita samassa tilanteessa olevia. Tähän tarkoitukseen sopivat muun muassa kysymys-vastaus-palstat. Moni haastateltava kuitenkin pohti, voiko sama lehti palvella 12-vuotiaista ja 19-vuotiaista.

Oletin, että Demin lukijat, jotka ovat jo ohittaneet pahimman murrosiän, ovat ensi-ihastuksen, itsetunto-ongelmien ja alkavien fyysisten muutosten sijaan kiinnostuneita opiskelusta, ammatinvalinnasta, perheen perustamisesta ja ensimmäisestä omasta kodista. Totesin, että kyseisiä aiheita käsitellään Demissä huomattavasti vähemmän. Tämä hypoteesi piti paikkansa, sillä etenkin itsetuntoa ja vastakkaisen sukupuolen hurmaamista koskevat jutut miellettiin lapsellisiksi ja itsestään selviksi. Lukijat toivoivat enemmän tietoa oman kodin sisustuksesta, matkailusta ja yhteiskunnallisista asioista. Tarinoiden toivottiin olevan tavallisten ihmisten, kuten lukijoiden, kertomia.

Kävi ilmi, että haastateltavat eivät pitäneet Demin tyylistä ohjata ja valistaa lukijaa, jos se oli tehty liian selvästi. Sen sijaan nuorisokielen käyttöön ei kiinnitetty huomiota, ellei sitä erikseen pyydetty. Toimittajalle itselleen luontevin kirjoitustapa oli myös haastateltavista paras.

Vastaus kysymykseen 16-18-vuotiaita lukijoita nykyään paremmin palvelevista lehdistä oli helpoin: sellaisia ei juuri ollut. Vain muutama haastateltavista oli löytänyt Demin korvaavan lehden, kuten Cosmopolitanin tai ulkomaalaisen aikakauslehden. Useimmat kokivat olevansa ikäryhmässä, jolle lehtiä ei ole. Osa olikin siirtynyt Demistä sanomalehtiin tai kirjoihin. Netin ei kuitenkaan mainittu korvanneen kokonaan lehtiä.

5.2 Demin 16–18-vuotias lukija

Demi-lehden 16–18-vuotias lukija elää myöhäisnuoruuden vaihetta. Hän opiskelee toisen asteen koulutuksessa ja oma tulevaisuus on alkanut mietityttää. Siksi kiinnostus ammatinvalintaa kohtaan on lisääntynyt. Lukija kaipaa tietoa eri vaihtoehtoista ja ammateista, joita ei itse ole tullut ajatelleeksi. Työnkuvaa enemmän hän haluaa tietää, miten kyseiseen ammattiin pääsee käytännössä.

Muutto omaan kotiin on ajankohtainen asia ja oman asunnon sisustaminen kiinnostaa. Koska opiskelijalla on yleensä vähän rahaa, tarve edullisille sisustusratkaisuille on suuri. Muutaman vaihtoehdon sijaan hän kaipaa paljon esimerkkejä koko kodin sisustamista varten. Hän ei kuitenkaan oleta Demin muuttuvan sisustuslehdeksi, sillä niitä hän lukee mielellään erikseen.

Lukijalla on jo takanaan ensi-ihastus, ensimmäinen suudelma ja mahdollisesti myös ensimmäinen kerta — Suomessa yhdyntöjen aloittamisiän mediaani on tytöillä 16,8 vuotta (Cacciatore, Apter & Halonen 2010, 4). Pitkään seurustelleena hän pohtii poikaystävänsä armeija-aikaa, yhteenmuuttoa ja jopa kihlausta ja naimisiinmenoa, vaikka nämä asiat olisivatkin vasta edessä.

Koska omasta kehosta ja ihmissuhteista on jo kokemusta, eivät kysymys-vastaus -palstat tunnu lukijasta ajankohtaiselta. Silti hän ainakin silmäilee ne läpi joka kerta. Pals-tojen lukeminen nimittäin saa lukijan tuntemaan itsensä fiksuksi, sillä hän osaisi itsekin vastata muiden kysymyksiin. Joskus ”tyhmät” kysymykset ja yleispätevät vastaukset naurattavat häntä, mutta silloin tällöin kysymyksistä on hyötyäkin. Etenkin *Kysy suhteista* ja *Kysy systeriltä* -palstat kiinnostavat, sillä kysyjät ovat välillä lukijan ikäryhmää. Lukija kuitenkin kokee, että samoja aiheita kierrätetään varsinkin terveystalalla jatkuvasti.

Koska lukija on tottunut lukijakokemuksia sisältäviin palstoihin, kuten *Megamokiin* ja *Salaiseen palveluun*, hän selaa ne edelleen läpi. Tarinat eivät kuitenkaan naurata kuten ennen. Hän pitää joitain kirjoituksia ja kirjoittajia lapsellisena, eikä samaistu juttuihin. Lukija on kuitenkin iloinen, että Demin muita lukijoita nostetaan esiin lehdessä. Hän pitää esimerkiksi demi.fi- kommentteista, muttei halua sisäpiirivitsejä nostettavan esiin.

Matkustelu kiehtoo, ja lukija kaipaa tietoa uusista, eksoottisista paikoista. Matkakohteisiin hän ei välttämättä itse aio mennä, mutta niistä lukeminen kiinnostaa. Toisaalta itselle ajankohtaisesta matkustelusta, kuten vaihtovuodesta ja interrailista, hän haluaa konkreettista tietoa.

Suurin fanituskausi on lukijan kohdalla ohi, mutta julkkisten seuraaminen on kuitenkin kiinnostavaa. Lempibändin tai -näyttelijän kuulumisia löytyy netistäkin, joten lukija haluaa mielellään kuulla uusista tulokkaista tai saada syvempää tietoa omista fanituksen kohteista. Hän ei jaksakaan lukea pitkiä julkkisjuttuja.

Vaatteet ja muoti ovat tärkeitä, ja niitä hän seuraa paitsi lehdistä myös netistä ja kadulla. Hänelle on tärkeää, että muotikuvat ovat korkeatasoisia ja vaatteet sellaisia, joita voisi nähdä Trendissä tai muissa muotiin painottuneissa lehdissä. Selkeys ja helppo luettavuus ovat tärkeitä muotijutuissa. Kopioimisen sijaan hän hakee vaikutteita, joita hän hyödyntää ostoksilla. Tuotteet eivät kuitenkaan saa olla kalliita, koska opiskelijabudjetti tulee jälleen vastaan. Siksi lukija suosii mielellään ketjuliikkeiden merkkejä, vaikka esitelyssä saa mielellään olla myös muutama pikkuliikkeestä ostettu kalliimpi tavara.

Henkilökohtaiset kokemukset ovat jutuissa tärkeitä. Lukija haluaa tietää asioista henkilöiden kautta ja kuulla heidän kokemuksensa asioista. Toimittajilta hän toivoo samaa. Ohjauksen ja opastuksen sijaan hän haluaa samaistua juttujen kirjoittajiin. Tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, että kaikki jutut olisivat keveitä. Vaikka hän haluaa viihtyä ja rentoutua Demin parissa, lukija kaipaa myös asiapitoisia ja yhteiskunnallisia juttuja. Juttujen henkilöt voivat olla nuoria, mutta myös jo elämää nähneillä voi olla kiinnostavaa kerrottavaa.

Lukija näkee lehdessä mielellään tavallisen näköisiä, samanikäisiä tai hieman vanhempia tyttöjä. Hän toivoo kansikuvaan vaihtelua, kuten lukijan valitsemista malliksi.

Lukija on jo tutustunut muihin lehtiin, jotka hän kokee omanikäiselleen tarkoitetuiksi. Tällaisia ovat esimerkiksi Cosmopolitan, Trendi, Elle sekä ulkomaalaiset nuortenlehdet.

Ajankohtaisia uutisia hän lukee Helsingin Sanomista ja sen liitteistä ja ihailee lehden paneutumista eri aiheisiin. Hän ei ole kuitenkaan ole saanut muista lehdistä samaa kokemusta kuin Demistä, sillä esimerkiksi työelämä ja irtosuhteet eivät kuulu omaan arkeen. Hän ostaa aika ajoin Demin irtonumeroita ja toivoo vielä löytävänsä lehdestä kiinnostavia juttuja.

Koska lukija on tilannut Demiä vuosikausia, tuntuu siitä luopuminen haikealta. Lehti on ollut hänelle kuin ystävä silloin, kun pahin murrosikä ravisutti tunteita ja tuttuja ihmissuhteita. Lukija kuitenkin näkee lehden olevan parhaiten sopiva itseään muutamaa vuotta nuoremmalle.

6 Pohdinta

Viimeinen kappale arvioi sitä, kuinka onnistuin tutkimuksessa ja kuinka hyödyllinen se on toimeksiantajalle. Pohdin myös omaa oppimistani.

6.1 Tutkimusmenetelmä

Tutkimusmenetelmänä kvalitatiivinen tutkimus ja aineistonkeruumenetelmänä ryhmähaastattelu olivat onnistuneita valintoja, vaikka aluksi pohdin, saanko tarpeeksi tietoa ryhmähaastattelujen avulla ja jännitin tilanteita paljon.

Pyrin valitsemaan haastatteluihin mahdollisimman erilaiset taustat omaavia henkilöitä. Lehden lukemisen lopettamista harkitsevia oli kuitenkin vähemmän. Tämä oli tietoinen valinta – uskoin, että lehden lukemisen hiljattain lopettaneilta tulisi painavampia syitä kuin asiaa vasta pohtivilta. Eron huomasikin vastauksissa, sillä Demin lukemisen lopettamista harkitsevilla oli positiivisempi kuva lehdestä. Toisaalta heillä oli myös kärkevämpiä mielipiteitä, koska asia oli heille niin ajankohtainen ja tärkeä.

Kuten teoriaosuudessa ennakoin, jokaiseen ryhmään sattui henkilö, joka pyrki dominoimaan tilannetta. Yritin kuitenkin pitää haastattelut teemojen mukaisina ja huomioidaan myös hiljaisemmat osallistujat suuntaamalla tietyt kysymykset suoraan heille. Huomasin silti, että jotkut myötäilivät helposti johtohahmoa eivätkä välttämättä uskaltaneet tuoda mielipiteitään suoraan julki tai muuttivat niitä keskustelun edetessä. Ongelma oli kuitenkin pieni ja korjaantui lopussa tehdyn kirjallisen tehtävän avulla, jolloin jokainen sai itse kuvata unelmiensa Demi-lehden.

Haastattelut olisivat voineet kestää kauemminkin, sillä juteltavaa oli paljon. Huomasin kuitenkin, että noin tunnin kuluttua haastattelun alkamisesta osa osallistujista alkoi vilkuilla seinällä olevaa kelloa tai nojautuivat tuoleissaan taaksepäin ja katselivat muualle. Moni kuitenkin myös innostui haastattelun loppua kohden ja pyrki tuomaan ajatuksiaan ja mielipiteitään esiin, koska he tiesivät, että kyseessä oli viimeinen käsiteltävä aihe. Tähän osasin kuitenkin varautua ja pidin nauhurin käynnissä loppuun asti. Eskola ja Vas-

tamäki (2001, 39) ovat nimittäin todenneet, että aiemmin jäykkä haastateltava intoutuu helposti puhumaan vasta haastattelun päätteeksi.

Koska haastateltavia tuli etenkin viimeiseen haastatteluun runsaasti, jututin aiemmin saapuneita tyttöjä muita odotellessa. Toivoin tämän murtavan jätää, mutta huomasin myös, että saatoin olla liiankin kaverillinen. Haastattelijalta odotetaan ammattimaisuutta, mutta toisaalta myös inhimillisyyttä (Hirsjärvi & Hurme 2001, 96). Tasapainottelu näiden ominaisuuksien välillä oli ajoittain haastavaa, etenkin kun viimeisen haastattelun aikana olin jo aloittanut työharjoitteluni Demin toimituksessa ja näin objektiivisuus tuli entistä tärkeämmäksi.

6.2 Työn tarkoitus ja tulokset

Opinnäytetyöni tehtävänä oli tuoda esiin syitä, miksi Demi-lehden 16–18-vuotiaat lukijat luopuvat lehdestä. Työn toimeksiantajana oli lehti itse ja sen tarkoituksena oli etsiä ne konkreettiset syyt lehden lukemisen lopettamiselle ja tutkia, mihin lehtiin lukijat siirtyvät seuraavaksi.

Laadullinen tutkimus toteutettiin kolmena ryhmähaastatteluna. Sen lisäksi aineistona käytettiin tutkimukseen hakeneiden kirjeitä. Haastateltavia kertyi yhteensä 13. Seuraavaksi kertaan vielä keskeiset tulokset.

Tutkimustulokset vastasivat osittain hypoteeseja, jotka olin muodostanut tietoperustan, aiempien tutkimusten sekä Demin päätoimittajan Jenni Liedon antamien tietojen perusteella. Erojakin kuitenkin löytyi. Esimerkiksi kysymys-vastaus -palstoja pidin hypoteesini mukaan sellaisina, joita 16–18-vuotiaat lukijat eivät enää katso. Paljastui kuitenkin, että vaikka ne jakoivat mielipiteitä, ei palstoja ohitettu kokonaan. Etenkin elämään yleisesti liittyviltä neuvontapalstoilta saatiin edelleen apua. Päädyinkin pohtimaan, että identiteettityö on koko elämän kestävä prosessi, jota tällaiset palstat osaltaan tukevat.

Havaitsin myös, että lukijakokemuksia, eli esimerkiksi lukijoiden hassuja mokia sisältävät palstat kiinnostivat edelleen, vaikka niitä luettiin osittain myös rutiinina. Sekä jotkut kysymys-vastaus -palstojen kysymykset että lukijoiden lähettämät kokemukset

saivat Demin vanhemmat lukijat tuntemaan itsensä kypsiksi. Kuukautisten alkaminen tai ihastuksen edessä hölmöily ovat asioita, jotka ovat heidän elämässään jo takanapäin, ja he myös tuntevat itsensä ylpeiksi tietäessään, että voisivat itsekin neuvoa tai lohduttaa nuorempia. Siksi esimerkiksi itsevarmuutta käsitteleviä juttuja ei haluttu poistaa Demistä. Lehden vanhemmat lukijat haluavat lehden säilyvän muille samanlaisena tukipilarina kuin se oli aikoinaan heille.

Totesin teoriaosuudessa, että Demin julkkisjutut eivät luultavasti kiinnostaa vanhempia lukijoita, sillä fanitus on osa identiteettityötä ja oman paikkansa löytämistä. Tutkimuksessa kuitenkin selvisi, että julkkisjutut suppeammassa muodossa kiehtovat edelleen. Nuorten, kauniiden ulkomaisten naisjulkkisten sijaan haluttiin kuitenkin esimerkiksi kotimaisia kuuluisuuksia ja tuntemattomampia tähtiä. Tulinkin siihen tulokseen, että fanius ei ole ikään sidottu ilmiö. Se muuttuu kuitenkin vähemmän intensiiviseksi iän karttuessa.

Tutkimuksessa sivuttiin myös 16–18-vuotiaiden elämänvaiheeseen liittyviä juttutyppejä. Kuten oletin, haastateltavat eivät kokeneet seurustelua koskevien juttujen olevan heidän ikäryhmälleen ajankohtaisia. Monet asiat, jotka heille ovat jo tuttuja, rakentuvat lehden sivuilla ratkaistavina ongelmina. Lehdestä ei kuitenkaan löytynyt heidän elämänsä vaihettaan tukevia tekstejä tarpeeksi.

Lehdestä luopumisen haikeus korreloi lehden lukemisen keston ja intensiivisyyden kanssa. Monelle Demi oli tuki ja turva läpi henkisesti ja fyysisesti koettelevan murrosiän, eikä sen korvaajiksi oltu löydetty uusia lehtiä. Yleisimmin luettiin Cosmopolitania ja Trendiä, mutta harva oli luonut niihin yhtä tiivistä lukijasuhdetta kuin Demiin.

Tulokset olivat paikoin ristiriitaisia. Toisaalta lehdeltä kaivattiin pidempiä ja syvällisempiä juttuja, toisaalta pienistä palstoista pidettiin. Syyskuun numeron julkkisjuttua ei luetu, koska näyttelijä oli haastateltaville tuntematon. Silti lehdeltä toivottiin juttuja tuntemattomammista tähdistä. Itsetuntoa käsitteleviä tekstejä kritisoitiin, mutta niistä toisaalta saatiin apua, eikä niiden toivottu katoavan kokonaan. Myös lukijakokemuksia sisältä-

vien palstojen, kuten *Megamokat*-aukeaman, pienille tarinoille naureskeltiin, mutta silti ne ainakin silmäiltiin aina läpi.

Tulosten ristiriitaisuudet voivat johtua useasta seikasta. Ensinnäkin haastatteluihin etsittiin henkilöitä Demin verkkosivujen kautta, mikä tarkoitti sitä, että jokaisella oli edelleen jonkinlainen suhde lehteen. Toiseksi tutkimukset järjestettiin Helsingissä, mikä rajasi osallistujien valintaa. Toisaalta hyödynsin tutkimuksessa myös muualta Suomesta tulleiden hakemuksia, eivätkä ne sisällöltään eronneet valittujen hakemuksista. On kuitenkin mahdollista, että pääkaupunkiseudulla Helsingin Sanomien ja muiden sanomalehtien lukeminen voi olla yleisempää kuin muualla Suomessa.

Pohdin myös, oliko kolmen muotoilemani hypoteesin käyttö tarpeellista, vai johdattelivatko ne tutkimusta liikaa. Minä ja opinnäytetyön ohjaaja kuitenkin tulimme siihen tulokseen, että näin laaja tutkimuskysymys vaatii jonkinlaisen rajauksen. Eskola & Suoranta (2003, 19–20) ovat todenneet, että hypoteesittomuus on edellytys laadullisessa tutkimuksessa, koska aiemmat kokemukset eivät saa määrittää tutkimuksellisia toimenpiteitä. Ennakko-odotukset tulisi tiedostaa ja tutkijan täytyisi oppia, jopa yllättyä, tutkimuksen aikana. On kuitenkin suotavaa laatia työhypoteeseja eli arvauksia siitä, mitä aineisto voi paljastaa. Mielestäni onnistuin siinä, etten seurannut hypoteesejani orjallisesti tai rajannut haastattelukysymyksiä vain niiden perusteella. Hypoteesien avulla pystyin kirjaamaan, tutkimaan ja päätelemään, olivatko päätoimittaja Liedon, teorian ja aiempien tutkimusten esittämät ehdotukset Demin luopumisen syistä paikkansapitäviä.

Kuten opinnäytetyöstäni voi päätellä, teemahaastattelun avulla kerätty aineisto on runsas. Hirsjärvi & Hurme (2001, 135) huomauttavat, että kaikkea materiaalia ei yleensä ole tarpeen eikä voikaan analysoida. Onnekseni litteroidun aineiston teemoittelu oli tutkimuksessani melko helppoa. Kaikkea keräämääni tietoa en kuitenkaan tuonut esiin tutkimuksessani, jotta työ pysyisi tutkimuskysymysten rajaaman alueen sisällä.

6.3 Oma työskentely

Suhteeni Demi-lehteen ja sen verkkosivuun on ollut aikoinaan tiivis. Pelkäsin, että tämä voisi aiheuttaa ongelmia tutkimuksen kanssa. Olenhan itse elänyt vaiheen, jolloin olen

kokenut olevani liian vanha lehden lukijaksi, ja nyt jälkikäteen löydän siitä tietysti yhä enemmän asioita, jotka eivät enää ole minulle ajankohtaisia. Vaikka tuntemus lehden konseptista on tärkeää, saattaa liian läheinen suhde tutkimuskohteeseen olla myös haitaksi. Minun täytyi pitää erityistä huolta, että pysyn objektiivisena, enkä anna omien mielipiteideni vaikuttaa esimerkiksi haastattelukysymysten muotoiluun.

Aloitin opinnäytetyön kirjoittamisen kesällä 2010. Syyskuun loppuun mennessä olin tehnyt teoriaosuuden ja kaksi teemahaastattelua. Lokakuun alussa aloitin työharjoittelun Demissä, jolloin opinnäytetyön analyysivaiheen tekoa varten ei ollut enää erikseen aikaa. Vaikka työharjoittelun ja opinnäytetyön kirjoittamisen yhdistäminen oli todella raskasta, sain työn valmiiksi tavoiteajassa. Siitä iso kiitos kuuluu opinnäytetyön ohjaajalle Kaarina Järventaukselle sekä Demin päätoimittajalle Jenni Liedolle, joiden apu ja tuki olivat korvaamattomat.

Koin opinnäytetyön teon aikana monia haasteita. En löytänyt aiemmin tehtyä, täysin vastaavaa tutkimusta, joten minulla ei ollut lainkaan aiemmin saatuja tuloksia, joihin voisin omiani verrata. Ennakkoluuloistani huolimatta löysin kuitenkin runsaasti minua hyödyntävää kirjallisuutta, jopa siinä määrin, että meinasin jäädä teorian vangiksi kahla-
tessani lähteestä toiseen ja taas seuraavaan.

Haastavin vaihe oli ilman muuta analyysin teko, mikä onkin yleinen ongelma tutkijoille. Aineiston järjestely, tulkinta, vertaaminen ja johtopäätösten teko aiheuttivat paljon hampaiden kiristelyä. Toivon kuitenkin, että viikkokausien työn tulos on onnistunut.

Opinnäytetyöprosessin aikana opin ennen kaikkea pitkäjänteisyyttä ja itsenäistä työskentelyä – siis taitoja, joita tulen tarvitsemaan toimittajan työssä aina.

6.4 Lisäksi

Lokakuussa A-lehdet julkisti tiedon uudesta 18–34-vuotiaiden verkkojulkaisusta Lilystä, jonka ”aihealueet kattavat kohderyhmänsä koko elämän. Verkkojulkaisussa käsitellään muotia, kauneutta, ihmissuhteita, hyvinvointia, kotia, kulttuuria, työtä ja ajankohtaisia asioita.” Tiedotteessa Demi-lehden ja sen verkkosivun mainittiin luoneen vahvan poh-

jan Lilyn lanseeraamiselle. Päätoimittaja Jenni Lieto toteaa myös, että ”käytännössä verkkoyhteisö demi.fi on tarjonnut meille vuosien ajan 50 000 nuoren naisen fokusryhmän. Tämän vuoksi tunnemme Lilyn kohderyhmän läpikotaisin.” Lilyssä lukijat pääsevät osallistumaan verkkojulkaisun tekoon ja se mahdollistaa vuorovaikutuksen tekijöiden ja kävijöiden välillä. (A-lehdet 2010c.)

Tieto tuli minulle yllätyksenä, ja lanseeraustilaisuudessa en voinut kuin hymyillä. Sen lisäksi, että työni on antanut minulle valtavasti ainutlaatuista tietoa Demin lukijoista, voin osaltani auttaa luomaan uutta verkkojulkaisua. Tutkimuksessa tuli usein ilmi, ettei suomalaisilla naistenlehtimarkkinoilla ole sopivaa lehteä, johon Demistä voisi siirtyä. Eräs haastateltava jopa naurahti, että Demin tulisi tehdä uusi lehti. Vielä silloin kukaan meistä ei tiennyt, että juuri sellainen oli syntymässä. Ainakin tämän tutkimuksen perusteella olen varma, että Lilyn potentiaalinen kohderyhmä on valtava.

Lähteet

Aikakauslehtien liitto 2010a. KMT Kuluttaja 2009. Tilastokooste. Luettavissa: http://www.aikakauslehdet.fi/content/Tutkimusraportit/Lukuajat/Lukuminuutit_KMT_Kuluttaja_2009_FY.pdf. Luettu 24.9.2010.

Aikakauslehtien liitto 2010b. KMT Kuluttaja 2009. Tilastokooste. Luettavissa: [http://www.aikakauslehdet.fi/content/Tutkimusraportit/Sailyttaminen/Sailyttaminen_KMT_Kuluttaja_2009_\(2\).pdf](http://www.aikakauslehdet.fi/content/Tutkimusraportit/Sailyttaminen/Sailyttaminen_KMT_Kuluttaja_2009_(2).pdf). Luettu 24.9.2010.

Aikakauslehtien liitto 2010c. Nuorten lehdet. Mediakortit. Luettavissa: <http://www.aikakauslehdet.fi/default.asp?docId=12341&vuosi=2010>. Luettu 30.10.2010.

Aikakauslehtien liitto 2010d. 12–17 -vuotiaiden tyttöjen eniten lukemat aikakauslehdet Suomessa. Luettavissa: <http://www.aikakauslehdet.fi/default.asp?docId=21064> Luettu 5.12.2010.

Aikakauslehtien liitto & Itella 2008. Aikakauslehti - arjen luksusta. Nuorten asenteet ja käyttäytyminen aikakauslehtien ja internetin leikkauspisteessä. Luettavissa: http://www.aikakauslehdet.fi/content/Tutkimusraportit/Mediyhdistelm%C3%A4t/Arjen_luksusta_nettiin_Tutkimusraportit.pdf. Luettu 31.10.2010

Aller Media Oy 2010a. Miss Mix -lukijaprofiili. Mediaopas. Luettavissa: <http://www.aller.fi/media/missmix>. Luettu 30.10.2010.

Aller Media Oy 2010b. Elle. Mediaopas. Luettavissa: <http://www.aller.fi/media/elle/>. Luettu 7.12.2010.

A-lehdet Oy 2010a. Mediaopas. Luettavissa: <http://mediaopas.a-lehdet.fi/>. Luettu 11.5.2010.

A-lehdet Oy 2010b. Yritys. Toimintakertomus. Luettavissa: <http://yritys.a-lehdet.fi/yritys/a-lehdet/talous/toimintakertomus.aspx>. Luettu 10.11.2010.

A-lehdet Oy 2010c. A-lehdet lanseeraa uuden median nuorille aikuisille naisille. Tiedote. Luettavissa: <http://yritys.a-lehdet.fi/Yritys/Uutiset.aspx?guid=df605157-6d67-4aff-aae3-9b64d2b6c040>. Luettu 9.11.2010

Cacciatore, R., Apter, D. ja Halonen, M. 2010. Nuorten seksuaaliterveys ja seksuaalinen kehitys. Artikkel. Väestöliitto. Luettavissa: http://www.vaestoliitto.fi/ammattilaiset/seksuaaliterveys/tietoa_seksuaaliterveydesta/artikkelit/nuorten_seksuaaliterveys/. Luettu 11.11.2010.

Currie, D. 1999. Girl Talk: Adolescent Magazines And Their Readers. University of Toronto Press Corporated. Kanada.

Demi raportti 2010. Luettavissa: <http://mediaopas.a-lehdet.fi/demi-raportti-2010>. Luettu 10.11.2010.

Erkko, A. 2009. Lohtua, neuvoja ja vaatimuksia. Nuorten lukijoiden tulkintoja sosiaalisesta tuesta tyttöjenlehdissä. Pro gradu -tutkielma. Jyväskylän yliopisto. Jyväskylä.

Eskola, J. & Suoranta, J. 2003. Johdatus laadulliseen tutkimukseen. 6. painos. Vastapaino. Tampere.

Eskola, J. & Vastamäki, J. 2001. Teemahaastattelu: opit ja opetukset. Teoksessa Aaltola, J. & Valli, R. (toim.). Ikkunoita tutkimusmetodeihin I. Metodien valinta ja aineistonkeruu: virikkeitä aloittelevalle tutkijalle. s.24–43. Gummerus. Jyväskylä.

Forma Publishing Group 2010. Mediamyynti. Luettavissa: <http://www.forma.fi/direct.aspx?area=page&prm1=26>. Luettu 7.12.2010.

Haanpää, L. 2005. Vihreyden tavoittelusta totunnaisiin kulutustapoihin. Teoksessa Aalto, M. & Paju, P. (toim.). Kuluttava nuoruus. Nuorten elinolot -vuosikirja. Nuorisotutkimusverkosto. Nuorisotutkimusseuran julkaisuja 62. s. 118–132. Yliopistopaino. Helsinki.

Harju, S. 2010. Lukijasuhteen rakentamisen keinoja Trendi- ja Veli-lehdessä. Sisarellista vertaistukea ja miehisyyden todistelua. Pro gradu-tutkielma. Tampereen yliopisto. Tampere.

Henig, Robin Maratz 2010. What Is It About 20-Somethings? New York Times. Artikkel. Luettavissa: http://www.nytimes.com/2010/08/22/magazine/22Adulthood-t.html?_r=1. Luettu 30.10.2010

Helve, Helena. 2002. Arvot, muutos ja nuoret. Yliopistopaino. Helsinki.

Hirsjärvi, S., Remes, P. & Sajavaara, P. 2001. Tutki ja kirjoita. Tammi. Helsinki.

Hirsjärvi, S. & Hurme, H. 2001. Tutkimushaastattelu. Teemahaastattelun teoria ja käytäntö. Yliopistopaino. Helsinki.

Kansalliskirjasto 2010. Suomessa ilmestyvät aikakauslehdet. Vuositolasto. Luettavissa: http://www.kansalliskirjasto.fi/attachments/5nIQcFT1d/5KsUyZznF/Files/CurrentFile/Aikakauslehdet_1999-.pdf. Luettu: 20.6.2010.

Laukkanen, M. 2007. Sähköinen seksuaalisuus. Tutkimus tyttöydestä nettikeskusteluissa. Lapin yliopistokustannus. Tampere.

Levikintarkastus 2010. Lukijamäärät. KMT Lukija Syksy 2009/Kevät 2010. Luettavissa: <http://www.levikintarkastus.fi/mediatutkimus/lukijamaarat.php>. Luettu: 10.11.2010.

Lieto, J. 23.6.2010. Päätoimittaja. Demi. Haastattelu.

Lieto, J. 24.9.2010. Päätoimittaja. Demi. Haastattelu.

Luukka, M-R. 2003. Kelpaanko tällaisena? Tyttöyden rakentuminen Demi-lehden palstoilla. Teoksessa Modinos, T. & Suoninen, A. (toim.). Merkillinen media. Tekstit nuorten arjessa, s. 17–38. Soveltavan kielen tutkimuskeskus. Jyväskylän yliopisto.

Luukka, M-R., Hujanen, J., Lokka, A., Modinos, T., Pietikäinen, S. & Suoninen, A. 2001. Mediat nuorten arjessa. 13–19-vuotiaiden nuorten mediakäytöt vuosituhannen vaihteessa. Soveltavan kielen tutkimuskeskus. Jyväskylän yliopisto.

McRobbie, A. 1993. Shut Up and Dance: Youth Culture and Changing Modes of Femininity. Julkaisussa Cultural Studies volume 7, number 3. s. 406–426. Routledge. London.

Mustonen, A. 2001. Mediapsykologia. WSOY. Porvoo.

Mustonen, A., Rönkä A. & Uotinen, V. 1992. Elämisen malleja, rakkautta ja ihanteita. Lukeminen tyttöjen minäkuvan jäsentäjänä. Teoksessa Näre, S. & Lähteenmaa, J. (toim.). Letit liehumaan. Tyttökulttuuri murroksessa. s. 236–245. Tammer-Paino. Tampere.

Nikunen, K. 2010. Fanisuhde: yhteisöjä ja yhteisiä puheenaiheita. Teoksessa Kotilainen, S. (toim.). Suhteissa mediaan. s.75–93. Gummerus. Jyväskylä.

Nurmi, J-E. 1995. Nuoruusiän kehitys: etsintää, valintoja ja noidankehiä. Teoksessa Lyytinen, P., Korkiakangas, M., Lyytinen, H. (toim.). Näkökulmia kehityopsykologiaan. Kehitys kontekstissaan, s.256–271. WSOY. Porvoo.

Saarikoski, H. 2009. Nuoren naisellisuuden koreografioita. Spice Girlsin fanit tyttöyden tekijöinä. Gummerus. Jyväskylä.

Sanoma Magazines Finland 2010. Cosmopolitan. Mediaopas. Luettavissa:
<http://www.sanomamagazines.fi/mediaopas/kohderyhmat-ja-lehdet/lehdet/cosmopolitan.html>. Luettu 7.12.2010.

Tally, P. 2005. Re-imagining Childhood: Hollywood and the Tween Girl Film Market. Teoksessa Mitchell, C. & Reid-Walsh, J. (toim.). *Seven Going on Seventeen. Tween Studies in the Culture of Girlhood*. Peter Lang Publishing. New York.

Tormulainen, A. 2010. Kohti monipuolisempaa tyttöyttä. Demi-lehden tuottama tyttöys ja muutoksen paikat. Pro gradu -tutkielma. Itä-Suomen yliopisto. Joensuu.

TNS Gallup 2010. TNS Metrix. Luettavissa:
<http://www.gallupweb.com/tnsmetrix.htm>. Luettu 11.5.2010.

Töyry, M. 2005. Varhaiset naistenlehdet ja naisten elämän ristiriidat. Neuvotteluja lukijasopimuksesta. Viestinnän julkaisuja. Helsingin yliopisto.

Töyry, M. 2006. Käytösoppaasta naistenlehteen. Teoksessa Mäkelä, A., Puustinen, L. & Ruohonen, I. (toim.). *Sukupuolishow. Johdatus feministiseen mediatutkimukseen*. Gaudeamus. Tampere.

Vuorinen, R. 2008. Minän synty ja kehitys. WSOY. Helsinki.

Wilska, T-A. 2006. Teknopoijat ja tyylitytöt. Sukupuoli lasten ja nuorten kulutuksen määrittäjänä. Teoksessa Lehtimäki, H. & Suoranta, J. (toim.). *Kasvattajan brändikirja*, s. 27–43. Finn Lectura. Helsinki.

Liitteet

Liite 1. Kyselylomake, taustatiedot

Nimi:

Syntymäaika:

Milloin aloitit Demin tilauksen?

Jos sinulle ei enää tule Demiä, milloin lopetit tilauksen?

Kuka tilauksen maksaa / maksoi?

Mitä lehtiä tilaat nyt?

Liite 2. Saatekirje

Hei!

Sinut on valittu mukaan tutkimukseen, jossa selvitetään syitä Demi-lehden lukemisen lopettamiseen. Ryhmähaastattelu järjestetään Helsingissä A-lehtien talossa (osoitteessa Risto Rytin tie 33) **tiistaina 29.9. klo 16:30**. Tule paikalle hieman aiemmin, sillä ovet menevät lukkoon puoli viideltä. Olen sinua vastassa talon aulassa. Otathan huomioon, että matkakuluja ei valitettavasti voida korvata.

Perille pääset Pasilasta helpoiten busseilla 58 ja 59. Jää pois Tupasaari-pysäkillä. Rautatieasemalta pääset esimerkiksi kulkemalla metrolla Herttoniemeen ja jatkamalla sieltä matkaa bussilla 16. Bussi pysähtyy Tupasaarentielle lähelle A-lehtien taloa. Jos epäilyttää, kannattaa katsoa reitti ohjeet osoitteesta reittiopas.fi.

Ennen haastatteluun saapumista pyytäisin sinua lukemaan Demin numeron 9/2010 ja kirjaamaan paperille sen herättämiä ajatuksia. Jäikö jokin juttu tai aihe erityisesti mieleen? Mitä luit, mitä et? Puuttuiko ehkä jotain?

Liitteenä on myös kaksi Demissä aiemmin julkaistua artikkelia, jotka haluaisin sinun lukevan. Voit tehdä merkintöjä halutessasi suoraan artikkeleihin. Mieti, tuntuvatko jutut sinusta kiinnostavilta ja ajankohtaisilta. Kiinnitä huomiota myös kieleen ja pohdi, mitä tuntemuksia se herättää.

Lisäksi toivoisin sinun täyttävän valmiiksi lyhyen kyselylomakkeen, joka on tämän kirjeen mukana.

Jos sinulle herää kysymyksiä, voit rohkeasti soittaa tai meilata minulle. Nähdään pian!

Ystävällisin terveisin,

Ida Valpas

Liite 3. Tutkimushaastattelun kysymysrunko

PAKOLLISET 30–40 min.

- Mikä juttu lehdestä jäi mieleen? Miksi?
- Mitkä jutut kiinnostivat?
- Mitä et lukenut? Mitä olisi voinut jättää kokonaan pois?
- Millaiset jutut puuttuivat?
- Mitä olisit kaivannut enemmän?

- Mitä ajattelet kansijulkkiksen haastattelusta?
- Entä muista lehden julkkisjutuista?
- Mitä mieltä olet Demin muoti- ja tyylijutuista?

- Mitä ajattelit lukiessasi Ihastuttava tyttö- juttua?
- Entä Uskon asia -kirjoitusta?
- Mitkä sanavalinnat jäivät mieleen?
- Mitä hyötyä jutuista oli sinulle?

- Miltä Demistä luopuminen tuntuu?
- Mitä lehtiä luet nykyään? Miksi?
- Miltä niiden lukeminen tuntuu?
- Koetko olevasi sopivanikäinen lukemaan niitä?
- Mitä juttuja luet näistä lehdistä? Voisiko Demissä olla tällaisia juttuja?
- Oletko ollut tyytyväinen lehtien sisältöön?
- Mitä kaipaavat?
- Mikä on parempaa kuin Demissä?

KESKITÄRKEÄT 20–30 min.

- Mitä pidät kannesta?
- Mitä juttuja lukisit, mitä et?

- Kuvaile Demin ihannelukija.
- Kuka julkkis Demi-lehti olisi?
- Milloin koit ensi kertaa olevasi liian vanha lukemaan Demiä?
- Mitkä jutut saavat sinut tuntemaan itsesi liian vanhaksi lukemaan Demiä?

- Mitä lukijakokemuksia sisältäviä vakiopalstoja luet? (Megamokat, Rakkausstoorit, Salainen Palvelu, Gallup)

- Mitä kysymys-vastaus -palstoja luet? (Kysy terveydestä, Kysy kundilta, Kysy suhteesta, Kysy systeriltä)
- Millaista hyötyä niistä on?

TARVITTAESSA POISJÄTETTÄVÄT loppuaika

- Mistä muualta etsit esimerkiksi julkkisjuttuja? (Nettisivut)
- Mitä ajattelet seurustelua käsittelevistä jutuista?
- Mitä haluaisit vielä lisätä?

Uskon asia

Toimittaja Jenna Kämäräinen opetteli hyväksymään uskovaisten sukunsa ja appivanhempansa, vaikka nämä eivät hyväksy häntä.

Teksti: Jenna Kämäräinen Kuvitus: Pietari Poski

Muistan lapsuudestani äidin korvakorut. Ne olivat aina kultaiset, sellaiset, joissa on tappikiinnitys korvavalehden takana. Joissakin niistä oli korukivi, sininen tai vaaleanpunainen, toisissa rivi pieniä timantteja. Mutta kun ajoimme pohjoiseen sukulaisten luo, äidin korvavalehdet olivat aina paljaat. Hän riisui korut viimeistään mummolan pihassa.

Äidilläni on yhdeksän sisarusta ja minulla ainakin sata serkkua. Olemme äidin puolelta sukumme ainoa ei-lestadiolainen perhe. Äiti luopui uskostaan teini-iässä, kun hän kohtasi isäni. Hän kiipesi iltaisin ulos ikkunasta ja ajoi salaa papan autolla isääni tapaamaan.

Kahdeksantoistavuotiaana hän jätti taakseen kotikylänsä Kuusamossa ja aloitti uuden elämän etelässä. Suurin osa suvustamme asuu yhä äitini lapsuuden maisemissa, pienessä uskovaissa maalaiskylässä. Tuossa sukumme mukaan nimetyssä kylässä vietin kaikki lapsuuteni kesät.

Äiti ei ollut ainoa, joka muutti sukulaisten luona muotoaan. Pohjoisessa minäkin olin toinen tyttö. En koskaan puhunut serkuilleni tanssiharrastuksestani tai lempitelevisiosarjoista. Istuin seurapenkissä ja nukuin siskonpedissä kahden, joskus kolmenkin serkun kanssa. Komensin pikkuisia, petasin petejä ja osallistuin viikkosiivoukseen. Piileksin papan pellolla, juoksin karkuun mummon kalkkunoihin ja valmistin yöllä serkkujen kanssa salaa toffeita.

Kaikki kuitenkin tiesivät, etten minä kuulunut joukkoon. Minulla ei ollut paljon sisarusia eikä oikeanlaista uskoa. Vaikka uskoin Jumalaan, niin kuin vain pieni ihminen voi, niin

muiden mielestä epäuskovainen. Kun meille tuli riitaa, jän helpposti alakynteen. "Uskovaisten ei ruukaa valhelehdella", oli lausahdus, joka katkaisi vastaväitteeni.

Kerran enoni oli ulkomaanmatkalla vaimonsa kanssa. Hän toi kaikille lapsille ja kylässä olleille serkuille tuliaisiksi karkkipussin. Kaikille paitsi minulle. Juoksin itkien isän luokse. Isä osti kyläkaupasta minulle kaksi karkkipussia. Se kuului asiaan sekä minun että serkkujeni mielestä. Minulla oli paljon karkkia ja barbeja, ja he pääsivät taivaaseen. Olimme siis tasoissa.

Keskikesällä lähdin serkkujen kanssa suviseuroihin, jokakesäisiin herätysjuhliin, joihin kokoontuu kymmeniä tuhansia lestadiolaisia. Siellä minä kirmasin asuntovaunujen välissä, mutustin karkkia ja välttelin toimittajia ja valokuvaajia. En halunnut, että ystäväni kotosalla tietäisivät minun olevan uskovaisten kesäseuroilla.

Kesän lopussa rukoulin aina, ettei Jumala tappaisi minua, ennen kuin pääsisimme kotiin etelään. En minä helvettiä pelännyt, vaan sitä, etten näkisi nauhalle tallentuneita lastenohjelmia.

Kun täytin viisitoista, päätin jäädä kotiin. En halunnut enkä ehtinyt enää serkkujen luokse pohjoiseen. Oli liikaa muuta: poikia, harrastuksia, ystäviä ja omia ajatuksia. Välillä ikävöin serkkuja, mutta enimmäkseen tunsin helpotusta. Kuusamo ja kesä kameleonttina eivät enää kutsuneet.

Lukiossa kohtasin ensimmäisen rakkauteni. Hän oli suloinen ja taitteellinen, komea ja hieman salaperäinen. Ja lestadiolainen. Jollakin mystisellä tavalla päädyin yhteen uskovaisten pojan kanssa paikkakunnalla, jossa heitä oli vain muutama.

Aluksi kaikki oli kaunista ja kohteliasta. Parin kuukauden päästä alkoi puhuttelut. Istuin poikaystäväni perheen antiikkisella sohvalla kuuntelemassa saarnoja siitä, kuinka suhteemme tuhoaisi poikaystäväni ikuisen elämän. Minun suhteeni Jumalaan, arvoni ja luonteeni eivät kiinnostaneet. Vain se merkitsi, ettei minulla ollut lestadiolaisen leimaa.

Parin vuoden ajan soudimme ja huopasimme. Erosimme muiden mieliksi ja palasimme yhteen, koska emme halunneet mitään muuta. Kahdeksantoista vuotta täytettyämme väsyimme kaksoiselämään. Kerroimme poikaystäväni vanhemmille, että tästä eteenpäin pysymme yhdessä. Sinä iltana huudettiin ja itkettiin. Tuosta illasta on nyt yli viisi vuotta, eikä aiheesta ole keskusteltu sen jälkeen kertaakaan, ei hyvässä eikä pahassa.

Viime vuonna muutimme poikaystäväni kanssa yhteen, vaikka tiesimme, että hänen vanhempansa ja

minun isovanhempani pitävät sitä syntinä. Ensimmäistä kertaa elämänsäni en välittänyt.

Poikaystäväni vanhemmat ovat käyneet luonamme kerran, nähneet taulutelevisiomme ja yhteisen sänkyämme. Juttelimme tavallisista asioista melkein kuin tavalliset ihmiset, muttei kuitenkaan ihan. Silmiin katsottiin harvoin. Tuntui vaikealta hymyillä ihmisille, jotka ovat toivotaneet minut helvettiin. Olen kuitenkin antanut anteeksi, vaikkei kukaan ole anteeksi pyytänyt.

Valillä olen surullinen, meidän kaikkien puolesta. En silti suostu olemaan vihainen. Olen päättänyt hyväksyä poikaystäväni perheen ja omat sukulaiseni, vaikkeivät he hyväksyisiäkään minua. Ymmärrän, että heillä on oikeus omaan uskoonsa.

Aivan kuten minullakin on oikeus uskoa, että jonain päivänä he vielä yllättyvät siitä, kuinka paljon porukkaa taivaassa on heidän lisäkseen.

JENNA KÄMÄRÄINEN, 24, on Demin kesätoimittaja ja luovan liiketoiminnan johtamisen opiskelija.

16-vuotiaana luulin, että elämäni tärkein päätös on ammatinvalinta. Mutta ystäväni lainaten: Tärkeintä ei ole se, mitä teet, vaan kuka olet.

Tänä kesänä syön marjoja, makaan kalliolla ja tanssin aamuun asti.

Uskon, että en ole yksin.

Ihastuksen kiinnostuksen herättäminen ei vaadi muodonmuutosta tai magiaa. Näillä nikseillä nappaat rakkauden ja olet tyttö, joka huomataan.

Tuntuuko sinusta joskus siltä, että kudit suorastaan pyörivät kaverisi ympärillä, mutta sinä jäät aina yksin? Mitä kaverilla on ja sinulta puuttuu? Todennäköisesti asennetta. Saattaa olla, että kamusi olemus on sellainen, että häntä on helppo lähestyä.

Ollakseen kiinnostava ei tarvitse muuttua eri ihmiseksi vaan kiinnittää huomiota pikku juttuihin omassa käyttäytymisessä. Pystyt herättämään ihastukseksi huomion helpoilla nikseillä, joilla ei pelkästään tee vaikutusta ihastukseksi, vaan tutustut uusiin ihmisiin ylipäänsä.

1 Flirttaile, ainakin pikkuisen
Kätse on ensimmäinen ja helppo askel, jolla voit osoittaa kiinnostukseksi. Kun rohkenet, katso häntä silmiin vähän tavallista pidempään. Jos hän ei käännä katsettaan pois, pieni hymy on kuumaa kamaa. Jos ihastustasi kutsutaan tavallisesti sukunimellä, luot välillenne intiimin suhteen puhuttelemalla etunimellä. Kun istutte vierekkäin, mene himpun verran lähemmäs häntä kuin tavallisesti menisit. Nämä ovat niin pieniä juttuja, ettei voi jäädä kiinni flirtista, vaikkot saisi vastakaikua.

2 Sano kiitos ja huomenta
Kohteliaisuus ja hyvät käytöstavat ovat viehättäviä piirteitä ihmisessä, koska niillä osoitetaan huomaavaisuutta toisia kohtaan. Myös tyttö voi avata oven pojalle. Tervehdi ja kiitä. Sarjakirjoilemisella ja ylimielisyydellä pärjää vain rap-videoissa.

3 Liiku yksin
Älä liimaudu koulun pihalla tai juhliissa aina suuren tytön porukkaan, vaan yritä väliillä olla yksin tai muutama kaverin kanssa. Vaaditaan aikamoista rohkeutta kunnulta uskaltaa raivata tiensä suuren tyttöjen keskele juttelamaan sinulle. Jos olet rohkea, soluttaudu itse kundijoukon sekaan. Kun pojat heittelevät pihalla koripalloa, mene mukaan pelaamaan, mikäli tunnet olevasi tervetullut joukkoon. Tällä tavoin olet helposti lähestyttävä mimmi.

4 Tarkista tyyliäsi
Pukeutumistyyliäsi kertoo arvomaailmastasi ja kiinnostuksen kohteistasi. Tiettyllä tyyllillä houkuttelet puoleksi tietynlaisia ihmisiä. Esimerkiksi bändipaitaa pitämällä viestit tunteettomille, että tällä työllä on siisti musamaku.

Jos olet punkkarimimmi ja salaa rakastunut luokan fruiitarikundiin, hän ei välttämättä pidä sinua potentiaalisena kiinnostuksen kohteena, koska olette niin erihenkisiä. Jos puheut koulussa larppausviittaan ja haltijakorviin, moni jäbä luultavasti ohittaa sinut perään katsomatta. Toisaalta, näissä vermeissä juuri ne sinua kiinnostavat peikkopojat jäävät todennäköisesti juttelamaan. Jos haluat kuitenkin laajentaa potentiaalisten kundien skaalaa, muokkaa tyyliäsi hieman aiempaa neutraalimmaksi.

Muista aina hygieniä: pesemättömät hiukset ovat rasvaiset ja haisevat pahalta. Ei houkuta.

5 Naura ja nöykyttele
Hymyilevää ja nauravaa ihmistä on helpompi lähestyä kuin myrtyä angstaajaa. Sama pätee kehonkieleen: ota avoin asento eli pidä käsiä mieluummin sivuilla kuin puuskassa ja vältä kääntymästä selin, kun hän tulee paikalle. Vaikka olisit ujo, voit ainakin hymyillä. Voit nauraa ihastukseksi vitseille ja nöykytellä hänen jutuilleen. Se on kohteliasta ja imartelee häntä.

6 Ota selvää
Lue ohimennen netistä tietoa ihastukseksi harrastuksesta tai lempileffasta. On ihan ok esittää olevansa pikkuisen kiinnostunut vaikkapa jalkapallosta, jos pääset sillä verukkeella kundiin sohvalla katsomaan futsisottelua. Kysele etukäteen veljeltä, mitkä ovat parhaita joukkueita. Tällä varmistat, että teillä on juteltavaa, ja pääsette alkujännityksen yli. Jäbä imartuu, kun kyselet hänen elämästään. Ei kuitenkaan ole pelkäästään sinun tehtäväsi pitää keskustelua yllä. Ujokin ihminen lampenee jossain vaiheessa: jos joudut olemaan keskustelussanne jatkuvasti haastattelijan roolissa, hän on joko tylsä tai itsekeskeinen tyyppi.

7 Älä paljasta kaikkea
Säilyt mielenkiintoisena, jos et paljasta itsestäsi kaikkea heti. Se, että olet avoin tai höpötät hermostuneena, on okei, mutta pidä suuret salaisuudet itselläsi. Vasta kun tutustut kundiin kunnolla, voit herkan hetken tullen kertoa elämäsi kipukohdista, kuten vanhempien avioerosta. Näin hän tuntee itsensä erityiseksi.

8 Ole fiksu, älä röyhkeä
Tulinen ja kipakka mimmi on varmasti monien poikien unelma, mutta arhakyys vierasta ihmistä kohtaan tulkitaan yleensä hyökkäävyydeksi. On siistiä osoittaa, että sinulla on mielenkiintoja ja osaat väitellä. Paasausmoodille meneminen ja vastaan väittämisen vain väittämisen ilosta antavat sinusta kuitenkin aggressiivisen kuvan. Myös jatkuva valittaminen ja pahan puhuminen ovat huonoja keinoja tehdä vaikutus.

9 Elä omaa elämääsi
Anna pojan tuntea, ettei tarvitse häntä, vaan haluat hänet. Sinulla on oma elämä, kaverit ja harrastuksia. Romansi olisi hauska lisä - ei elämäsi koko sisältö. Jos jäbä ei vastaa heti tekstariisi, älä laita kymmentä viestiä

perään. Anna välillä hänen aloittaa keskustelu netissä. Jos vakoilet ihastustasi netissä, älä paljasta sitä hänelle - se ei välttämättä ole imartelevaa vaan karmivaa. Jatkuva treffeille aneleminen ei kerro sinnikkydestä vaan huonosta tilannetajasta.

Muista myös, että itsenäisyys ei tarkoita samaa kuin viileänä vamp-pina esiintyminen.

MIELISTELIJÄ VAI MUKAVA TYYPPI?

Hymy, kohteliaisuus tai ihastuksen viitsille nauraminen eivät tee sinusta mielistelijää. Olet silloin oma itsesi, joka on vain hieman viillannut käyttäytymistään.

Jos teet sellaisia asioita, jotka eivät tunnu oikeilta tai hyviltä, kannattaa pohtia, ketä varten niitä teet. Esimerkiksi seksin harrastaminen vastentahtoisesti, oman tyylin täydellinen muuttaminen tai se, että toimit omia arvojasi vastaan, rikovat sinua. Jos et ole oma itsesi, et myöskään tapaa sellaista tyyppiä, joka olisi kiinnostunut nimenomaan sinusta. Suhhteissa on onnellinen silloin, kun ei tarvitse esittää jotain, mitä ei ole.

Ihastuksen valloittamiseksi ei tarvitse nähdä määrättömästi vaivaa tai ahdistua. Ihastuminen ja rakastuminen ovat kivoja juttuja, ja niiden on tarkoitus tuntua ihanilta.

OLET IHASTUTTAVA

Minkälaisiin tyyppihin sinä ja kaverisi olette ihastuneet? Skeittari-Oskuun, musanörtti-Valteriin tai mopoliija-Joonakseen? Teillä saat olla hyvin erilaiset maust.

Kukaan ihastuksistasi ei luultavasti ole ollut aivan kuin **Johnny Depp**, eikä kukaan heistä ole ehkä ollut tyyppi, jota elokuvat ja lehdet pitävät täydellisenä.

Sama pätee myös poikien ihastuksen kohteisiin. Ei ole tiettyä tyttötyyppiä, johon kaikki kudit ihastuisivat. Yksi innostuu silmälasipaisista mimmeistä, toinen rakastaa urheilullisia neitoja ja kolmas halajaa hippityttöä rinnalleen. Sinun ei tarvitse muuttua tietynlaiseksi, jotta sinuun ihastuttaisiin.

On tyyppejä, jotka eivät ihastu sinuun, vaikka käyttäisit viekoittelun kaikki maailman konstit. Se ei tarkoita, että sinä olisit vääränlainen. Luultavasti jäbä vain sattuu olemaan ihan erityyppinen kuin sinä, ettekö lopulta sopsikaan toisillenne.